

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3. Tel. /905/ 278-4116.

E-mail: mirko388@allstream.net

No. 7-3, Vol. 41., July-August--červenec-srpen 2007.

Možnost studia v ČR

Mezinárodní studijní program VŠE v angličtině je zaměřen na získání znalostí o mezinárodním podnikání, managementu a marketingu, a to s ohledem na specifika středoevropského regionu. Vybraní studenti mají možnost studovat část programu na partnerské universitě Jeana Moulina v Lyonu (také v angličtině) a získat tak společně s diplomem VŠE i diplom této školy, tzv. double degree. Na úhradu nákladů pobytu v Lyonu jsou studenti ze zemí EU oprávněni čerpat stipendium z programu Erasmus.

Program International Business by mohl být příležitostí pro děti krajanů, které by měly zájem studovat v ČR, avšak z jazykových důvodů by daly přednost studiu v angličtině. Program by jim v takovém případě umožnil získání magisterského vysokoškolského vzdělání v zemi/ zemích EU, tj. v ČR a Francii, eventuální doplnění jejich vzdělání o praktické ekonomické a regionální aspekty a zároveň také prohloubení znalostí češtiny (kurzy češtiny pro zahraniční studenty jsou součástí programu).

OSKAR MORAWETZ : 17.1.1917 Světlá n. S. - 13.6.2007 Toronto

MORAWETZ, Oskar, D. Mus.; composer; university professor; b. Czechoslovakia, 17 Jan. 1917; s. Richard and Frieda (Glaser) M.; e. High Sch., Prague (1927-35); Univ. of Prague, 1935-37; came to Canada, June 1940; Univ. of Toronto, B.Mus. 1944, D.Mus. 1953; m. Ruth Spafford, d. N. C. Shipman, London, Ont., 7 June 1958; PROF. OF MUSIC, UNIV. OF TORONTO; his works soon came into prominence after winning awards in nation-wide competition held by Can. Composers Assn. in 1945 and 1946; has since been heard frequently on trans-Can. concerts of CBC, as with many well-known conductors abroad; his orchestral compositions not only in the repertoire of all Can. orchestras, but also by nearly 150 orchestras in Europe, N. & S. America, Australia and Asia; his "Divertimento for Strings" was conducted by Dr. Boyd Neel at Brussels World Fair (1958). "Overture to a Fairy Tale" conducted by Walter Susskind and his "Fantasy for Piano" played by Glenn Gould have been premiered at Stratford Music Festival; his choral comp. "Keep Us Free" chosen to precede the Queen's speech at state dinner in Ottawa; "Memorial to Martin Luther King" commissioned by M. Rostropovich and recorded by Zara Nelsova; first composer to receive a Can. Council comm. for a work premiered by Toronto Symphony Orchestra; has written works for full orchestra, string, orchestra, piano, voice, violin and string quartet, flute, oboe, clarinet & french horn; also music for several motion pictures; many recordings on Columbia, Capitol and RCA records; and C.B.C. awards incl. Canada Council Fellowships 1961, 1967, 1974; CAPAC Award (String Quartet No. 1) 1944, (Sonata Tragica) 1945; Zubin Mehta Award (Piano Concerto No. 1) 1961; Critics Award, Internat. Competition Contemporary Music, Cava di Tivoli, Italy (Sinfonietta for winds and percussion) 1966; Segal Foundation Special Award (From the Diary of Anne Frank) 1971; mem., Can. League of Composers, Composers, Authors & Publ. Assn. Can.; Home: 59 Duncannon Dr., Toronto, Ont. M5P 2M3

It was a very happy day for Oskar Morawetz, when on 18th May 1988 great supporter of arts, Mrs. Mary Morel, celebrated her 80th birthday and invited him a some of his best friends to her suite in Don Mills. The invitations were mailed out by her daughter Nelly, who knew how to make her mother happy. At that time Oskar was 71 and full of energy. The biggest surprise for him was the fact that his partner Jan Rubeš came and the result was a real gala concert. Jan's voice was as good as ever and Oskar's piano playing was excellent. It was indeed an event! Oskar was given a painting of himself by Maria Gabánková, Mrs. Růžena Zemanová-Petříčková recited a poem, but to top it all Mrs. Blanka Rohn came with greetings from Czechoslovak Women's Council to 80th birthday of Mrs. M. Morel. MJ

O krajanech na Slovensku

Ve Valdštejnském paláci v Praze se 17. května konal seminář nazvaný „Krajané na Slovensku aneb Kde domov můj?“, pořádaný Státní komisí Senátu pro krajanů žijících v zahraničí.

Úvodní slovo přednesla předsedkyně Stálé komise Senátu pro krajanů žijících v zahraničí Jana Jufenčáková. Následovaly referáty předsedkyně Klubu občanů ČR na Slovensku Jany Bratinkové, předsedy Českého spolku na Slovensku Pavla Doležala, velvyslance na Slovensku Vladimíra Galušky, ředitele Odboru kulturních a krajanů vztahů a zahraniční prezentace Ministerstva zahraničních věcí ČR Zdeňka Lyčky a dalších.

Češi se po rozdělení ČSFR na dva samostatné státy stali cizinci

ve své vlasti a nejmladšími krajané ve světě. Na Slovensku dnes žije asi 60 tisíc lidí českého původu. Potýkají se s problémy kolem financování spolkové činnosti, dvojího občanství a účasti v parlamentních volbách v ČR. Předseda ČS Doležal uvedl, že české spolky na Slovensku stále ještě čekají na letošní vyplacení dotací od slovenského ministerstva kultury. Ministerstvo dotace menšinám zprvu snížilo, a až po intervenci českých diplomatů byla částka navýšena na 4,8 milionů korun. Největší problémy má v této souvislosti časopis Česká beseda.

Z odhadovaných 60 tisíc občanů českého původu se jich při posledním slovenském sčítání lidí k české národnosti přihlásilo 46 tisíc. Kromě Českého spolku působí na Slovensku Slovensko-český klub, Klub občanů České republiky a Spolek Čechů a Moravanů. České listy a ČTK

Základní naše publikace v zahraničí nepřinesla jména našich mladých fotbalistů, kteří se probíjeli až do finále Mistrovství světa proti Argentince 22. července 2007 v Torontu. Ale tato jména určitě v budoucnu uslyšíte... Zdobní rada zleva: Petr Pavlík, Michal Švob, Kamil Vacek, Petr Janda, Tomáš Okleštěk, Marek Střeščík, Martin Fenuš, Marek Suchý a Ondřej Kúdela. Protičinná rada zleva: Tomáš Fryšček, Martin Held /lékař/, Miroslav Ryčka /masér/, Miroslav Soukup /hlavní trenér/, Jakub Dovalil /trenér/, Petr Koubek /trenér/, Tomáš Skrbek /fyzioterapist/, Pavel Frybort /vedoucí týmu/ a Radek Petr /z Krmova/. Přední rada: Jiří Běhm, Zdeněk Šturma, Tomáš Mičola, Tomáš Čihlár, Lukáš Kubáň, Luboš Kalouda, Tomáš Krob a Marek Jungr. Pod patronací Generálního konsulu v Torontu a specifický p. generálního konsula Richarda Krpače, oslavili čestné druhé místo. Mezi krajané, kteří jim přišli pogratulovat byl i p. Tomáš J. Baťa, ml. Dokonce ani nedolal fotbalový fanoušek, JUDr. Pavel Vožalík, český velvyslanec, který jinak úřaduje v Ottawě.

DŮM NÁRODNOSTNÍCH MENŠIN

Pražský magistrát dokončil opravu domu, který bude sloužit národnostním menšinám. Své zastoupení tu budou mít Bulhaři, Maďaři, Němci, Poláci, Rusové, Rekové, Slovinci, Srbové, Ukrajinci, Rusíni a Romové.

V těchto prostorách budou veřejnosti přiblíženy tradice, např. pořádáním výstav, koncertů a promítáním filmů, v domě by se měly konat také konference a semináře menšin. Záměr na zřízení Domu národnostních menšin zbrzdil restituční nárok. Soudní spor trval dva roky.

RUSOVÉ VYHOSTILI ZE ZEMĚ STOVKY NORSKÝCH SOBŮ

Celkem 320 narušitelů státní hranice zadrželi o březnovém víkendu ruští pohraničníci na severu země a vrátili zpět do Norska. Nejednalo se však o lidi – do Ruska přešlo stádo sobů, které lidské hranice na vysokém severu vůbec nezajímají. Případ není neobvyklý, jen od začátku března už přes hranici do Ruska „emigrovalo“ dalších 362 narušitelů s parůžky.

Podle odborníků norské soby do Ruska v zimě lákají především na potravu bohaté lesní revíry v západní části poloostrova Kola.

Ruští pohraničníci si stěžují, že norští sobi ničí nejen ruskou flóru a faunu, ale také hraniční zátaras.

Budou noví Baťové?

ZBYNĚK VIČAR

Nad Brnem má vyrůst další výškový dům. Jedna z firem opráší starý koncept Tomáše Bati a chce hnát k nebi budovu Centrumu.

Ať už se jí to nakonec podaří, nebo ne, projekt je ozvěnou vizí jednoho z nejvýznamnějších podnikatelů v historii země. Muže, který se z ševcovské dílny vypracoval na šéfa nadnárodního obuvnického impéria.

A také muže, který příkladem dbal o vzdělání svých zaměstnanců, o jejich zdraví i o jejich bydlení. Zlín dokonce kvůli osobitě baťovské architektuře usiluje o zapsání na seznam světového kulturního bohatství UNESCO.

A tak se lze jen trpce ohlednout za poslední necelou dvacítkou let a spočítat, kolik podobných osobností v naší zemi vyrostlo a co jí dalo.

Je to jednoduché počítání. Stačily by na ně prsty jedné ruky dělníka na pile. To kdyby se měli počítat zloději a vyžírkové, kteří přišli k obrovským majetkům díky dobrým znalostem a podvodům, bylo by to na dlouho. Nicméně, hledme vpřed, hlavně že netekla krev. A navíc, řada schopných podnikatelů už přes všechno pomáhá zemi vzhůru.

Baťův příběh může například vzdáleně připomínat práce Pavla Blaty, který se pustil do výroby motorek a kvůli kterému dokonce v Blansku postavili novou průmyslovou zónu. Snad se mu podaří podnik rozvíjet i přes nekalou čínskou konkurenci a zvyšovat kubaturu strojů, až nakonec vytlačí z evropských silnic harleje.

Protože výjimečný podnikatel se pozdě podle toho, co po něm zůstane. A špatný podle toho, že se po něm jen bourá.

Co je to, babi, selský rozum?

JIRÍ STRÁNSKÝ

Stál jsem v tramvaji nad nimi a jazyk mě svrběl – chtělo se mi té babi pomoci. Ale zvítězila zvědavost: Co řekne sotva šedesátiletá babička sedmi-osmileté vnučce, když – díky komunistické straně, její vládě a především její tvrdé zasaňující moci ani jedna oprav-

dového sedláka už potkat nemohla. Natož sedláka, který ještě uměl a hlavně mohl používat svůj selský rozum, aby se popasoval se vším, co ho při sedláčení potkávalo. A aby uměl, musel muset, jak se tak mezi sedláky říkalo nevyhnutelnosti. Babička vnučce nakonec řekla, že selský rozum se říká té rozumnosti, která má svoji vlastní zkušenost a tu nehledá jinde. Když postřehla, že vnučka Františka si odpověď přebírá s velkým úsilím, dodala: „Kdyby ti někdo radil, aby sis dala ruku pod vařící vodu, nedala bys ji tam. Proto-

Pár měsíců po našem návratu z lágru mi napsal: „Sedláci sa ztratili, Juro, už sú len jézedáci. A ti selský rozum nemajú.“

že ses párkrát už spálila a víš, jaká by to byla hloupost. Nemusíš být selka, abys měla selský rozum.“ Pak zašeptala: „Támhle ta pani určité selský

rozum nemá, když čte ten časopis.“ Vnučka se zahleděla a zeptala se: „Ten s tou nahatou paní s velkejma prsama?“ Babička se zajíkla, a když zajičknutí povolilo, kývla.

Musel jsem vystoupit. S domácím úkolem na téma selský rozum. Nejdřív jsem si ale vzpomněl na výrok jednoho svého spoluvězně z padesátých let, který odmítl vystoupit se svými patnácti hektary do jednotného zemědělského družstva, byl označen za kulaka a sabotéra, všechno mu vzali a před zraky svých sousedů byl v místní sokolovně odsou-

zen (s dalšími podobnými kulaky z okolí) na deset let. Rodinu z vesnice vyhnali do pohraničí. Pár měsíců po našem návratu z lágru mi napsal: „Sedláci sa ztratili, Juro, už sú len jézedáci. A ti selský rozum nemajú.“ Pak čas oponou trhnul, a navzdory všemu se někteří sedláci do toho zase pustili. Klacky a klády pod nohy házené jim nevadily – byli zvyklí na horší věci. Protože selský rozum má i pracovitě ruce. A zkušenosti se zlem a odpíráním všeho druhu. K tomu jejich selský rozum rozpoznal dřív než rozumy je-

zedáků, že pravidla sedláčení jsou jiná, a kdo na to přistoupí, dostane se i k evropským penězům.

Taky zjistili, že současný ministr zemědělství, ač diplomat a žádný sedlák, má selského rozumu na rozdávání. Tuhle mi jeden bývalý spoluukl a senior nové selské dy-nastie řekl, že už je nejvyšší čas, aby ti se selským rozumem konečně vyhnali jézedáky i z parlamentu. Zajímavý nápad, nemyslíte?

/Jiří Stránský byl za mlada vodním skautem./

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Miroslav Janáček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janáčeková-Bayerová.
Tel: 905-278-4116.
E-mail: miro388@allstream.net

Články, objednávky, inzeráty, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada
List vychází 6x za rok:

Předplatné na 1 rok:
Kanada \$ 20.00
USA \$ 28.00
Zámoř, letecky \$ 30.00

Sdělení členům v ČR: Dobrovolně
předplatné lze poslat na adresu:
Renáta Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy,
(tel. po 17 hod. 233 910 340 nebo
e-mail r.kolarova@centrum.cz)

Sdělení členům na Slovensku:
Dobrovolně předplatné lze poslat
poukazkou typu „C“ nebo v hotovosti
na adresu:
Jaroslav Kašík, „Kanadské Listy“,
Kaličiáková 23, 917 01 Trnava.

IN MEMORIAM

Plk. Bohumil J.
/Bob/ Moravec
/4.11.1913 Pro-
tivín-15.7.2007 Toronto, Kanada/. Tvrdil, že mu su-
dičky předpověděly 9 životů a proto žil život
plnými doušky. Na prvním místě byl myslivec a o-
chránce přírody. Pak jezdec /9. jezdecký pluk ve
Vysokém Mýtě/, statečný voják /2. světová válka/,
bohém /"Lord Willoughby"/, vzorný skaut a vycho-
vatel mládeže, spisovatel /vydal 8 knih/ a řízný
novinář, pěstitel psů /český fousek/ a pstruží
/na své privátní přírodní rezervaci u Bancroftu,
Ont./, náruživý kuřák dýmek. Navíc: herec /staro-
sta Pavilonu Praha během Festivalu Caravane v r.
1981/, ctitel středověkých řádů /důstojník Řádu
maltežských rytířů pod Komputerem Jindřichem Schli-

Až jednou zestárneš a leč poslední
se přiblíží,
neboj se, Tvůj vysněný revír Tě nikdy
neopustí;
jen světla na zeleném výřadu
se lehounce zamlží.

Tam na mě počkej,
přijdu za chvíli,
chci ještě poslechnout
jak v noci lůn teskně zakvílí
ještě jednou se rozhlédnout
než modré výšky zešedíví,
než jezera vyschnou, lesy zmizí
a husy nebudou již táhnout.

(905) 823-4844

Dr. George F. Zagal
Dr. Catherine A. Zagal
Dentists

1096 Feeley Court
Mississauga (Clarkson), Ontario L5J 4S5

kan/. Po 25 let /až do roku 1977/ byl
úspěšným prodávčem hydraulických
průmyslových zdviháků firmy p. Nacha-
ně v Grimsby, Ont. Úvodní básně vyšla
v posledním čísle měsíčníku pro lov-
ce a rybáře "NIBOWAKA", který vydával
s hrabětem J. Parrishem 12 let. NJ

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ MUDr. Norbert Každan
dostal v Montreálu
"Tyršovu medaili" za jeho dlouholetou činnost v So-
kole. Byl za komunistů vězněn na "Vojně" u Příbrami
a n. j. zachránil život JUDr. Antonínu Sumovi. --Ve
Vancouveru, BC zemřel sokolský pracovník inž. F. Bro-
ženský, který vynikl v oboru klinatizace. V 60. le-
tech žil v Austrálii a v Brazílii. --Zaujala studie
dr. Martina Skály z Gatineau v č. 3 "Prostoru": "Multi-
kulturní zápletka". --V Torontě vyšla knížka "The Diary of Petr Ginz 1941-
1942". Popisuje život 12ti-letého českého chlapce židovské víry v Terezi-
ně. Zemřel v Osvětimi. Jeho sestra Eva Chava-Pressburger věznění přežila.
--Experti vypěstovali novou ríži: Hazel McCallion Rose, na počest starostky
Mississaugy. --16.3.2007 zemřel na Floridě veterinář Antonín J. Celerin, 67,
syn operního zpěváka. --Báječné jsou koláčky "Anna's" v IKEA. --Jiří Pichlík,
býv. majitel firmy "Prague Sausage" v Torontě, slavil na Floridě "90". --
Jiří Traxler oslavil nedávno "95", jeho paní "85". --V Torontě stále vzpomí-
nají na Iľanu Lazarovou. Její dnešní adresa: 2603-151
St., Suite 207, Surrey, BC V4P 1N3. --Dr. Catherine Zača-
lová a David Nichols vstoupí do stavu manželského v
Clarksonu 8.9.2007. --5.9. navštíví Mississaugu novo-
manželé Kmentovi z Anne Arbor, MI. Pendlují mezi ČR a
Austrálií. --14.8. zavítal do Toronta Alexander Dolinay
s rodinou z Filadelfie, příbuzný metropolitní řecko-
kat. církve v USA. Rodina pocházela z Podkarpatské
Rusi. --Přátelé vzpomínají: MUDr. Gustav Schönbach se na-
rodil 6.9.1920 ve Stráncích u Rokycan, zemřel 12.11.
1978 ve Vancouveru, BC. --Nové známky uvádí publikace
"Collections", kterou vydává Canada Post Corporation.
Je zdarma na všech poštách. --Baťovec Peter Baldik zem-
řel v r. 1993. --Dočetli jsme se v "Deutsche Presse", že
firma Supreme Windows v Oakville oslavila 25. výročí
založení zlevněným prodejem. Tel. /905/ 849-7800. --Po-
dle knihy "Dying for a home" má Kanada na 250.000 bez-
domovců. Nejvíce je jich v Calgary, AB a proto tam staví
nový útulek pro 1.100 osob. --List "Tribune" v Guelphu
měl článek o krajanovi J. Královi, který kolem svého je-
ho klubu Toronto Maple zera rozvlel 500 ptačích budek. Jsou všechny obydlí-
Leaf. Váží si houževna-ny. --21.4.2007 zemřel p. Josef Janoud. --Prof. Dagmar Ry-
tosti českých hráčů a dlová-Ottová slavila tře "75" v Oakville, Ont. --Jiří
věří, že s Tomášem Kabr-řák má novou adresu: No. 307-2011-2nd St. N., Cranbrook,
BC, V1C 3L4. Býval kat.
knězem. --Blatouch je angl.
Marsh Marigold. --Víte, kde
je maketa stíhačky AR-
ROW? v Toronto Aerospace
Museum, 65 Carl Hall Rd.,
Toronto, Ont. M3K 2E1. Tel.:
/416/ 638-6078. --Zemřela
pí Barbara Kroulíková, roč.
1926, vdova po B. Kroulíko-
vi. --V Montreálu zemřeli:
ing. R. Maister, 88 a Irena
Hamplová, 89. --Eliška Něm-
cová se v Montreálu doží-
la "94". Býv. manželka Fr.
Němce. --Jan Bombera se o-
zval ze Světové výstav/
psů v Brně. --Sonja Čepe-
lák vede firmu Diamond

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Nejnovejší české bestsellery.

(Viewegh, Ulr. Kuras, Frybová, Legátová, Hůlová)
politické, historické i romantické romány, dětské knihy, kuchyně,
detektivky: biografie 100 různých CD (hudba, pohádky, mluvené slovo), naučné i zábavné
CDROM, filmy na DVD, křížovky, slovníky, učebnice, kalendáře 2005, CZ nálepky, karty,
hračky a další české věci

Vyžádejte si katalog slovenských knih!

Pozoruhodné novinky:
V. Michal: "Báječný rok /deník 2005/, 360 stran,
CA \$ 30. Václav Havel: "Prosim stručně", 256
stran, CA \$ 33. Jan Drábek: "Hledání štěstí
u císařů. Tyto knihy obohatí Vaši dovolenou!

Volejte, pište, mailujte, rádi se Vám budeme věnovat!
Navštivte naše webové stránky

www.czech-books.com Lenka
nebo volejte zdarma 1 877 287 1015 Storzer

1652 Mountbatten Place, Victoria, BC V8S 5J9.

V Montreálu zemřel 12.5.2007:

Milan B. Havlín

Narodil se 2. června 1928 v Brně. Své dětství a mládí prožil s bratrem a
dvěma sestrami v Čebíně u Brna v chudé zemědělské rodině. Po válce
začal v roce 1946 studovat na Vyšší ovocnicko-vinářské škole v Lednici
na Moravě, kde založil skupinu „LILKA“, která organizovala ilegální
přechody přes státní hranice. Při jednom takovém přechodu byl v ruské
okupační zóně zatčen a vrácen do ČSR. Z vězení uprchl a zorganizoval
skupinu „JANOŠIČI“, se kterou osvobodil politické vězně držené v
psychiatrické léčebně v Brně - Čemovicích. Byl prvním politickým vě-
zněm, nad kterým Státní soud v Brně vyslovil v padesátých letech trest
smrti. Bylo mu dvacet let a orel byl nakonec změněn v doživotní žalář.
V komunistických kriminálech včetně uranových dolů strávil 14 a půl
roku. Své životní osudy i osudy spoluvězňů popsal v knihách - Vlečen
pod šibenici a Cesty do exilu. V roce 1968 uprchl s celou rodinou do Ka-
nady a usadil se v provincii Québec. Vystudoval zahradnickou architekturu na
univerzitě v Montreálu. Stal se profesorem krajinné architektury na za-
hradnickém institutu I.T.A. v St. Hyacinthe. Zúčastnil se aktivně veřej-
ného politického života na americkém kontinentě, byl úspěšný i profe-
siálně. Psal a publikoval jak politické, tak i odborné studie a knihy.
Postavení Památníku obětem komunismu na Masarykovnu v Torontě a
symbolicky komponovaná sadovnická úprava jeho okolí, se uskutečnily
za jeho fyzické a materiální pomoci. Za jeho zásluhy o rozvoj okrasného
zahradnictví v Québecu, se APPQ, centrální profesionální organizace,
rozhodla pojmenovat nejvyšší, každoročně udělovanou cenu za nejdoko-
nalejší projekt, realizovaný v celo-québecké soutěži, „Cenu Milana
Havlina“ - uděluje se nepřetržitě od roku 1979. Při příležitosti jeho 75. na-
rozenin mu nejlepší botanická zahrada na světě Jardin Botanique de
Montreal udělila v roce 2003 za jeho zásluhy o rozvoj zahradnictví jako
druhému nositeli „Cenu Henry Teucher“. Jako aktivní člen České kato-
lické misie v Montreálu se v poslední době zasloužil za cenu nemalých
osobních obětí a překonávání velkého protivětrství o obnovení tábora
Hostýn, který slouží jako duchovní a rekreační oáza pro děti i dospělé.
Za Českou misií v Chicagu Fr. Dušan Hladík

Personel, 4841 Yonge St., No. 2B, Toronto, Ont.
M2N 5X2. --Mezi 9. a 16.9. proberou vojenský
archív "KL" tři profesori vojenské historie
z Vysoké školy obrany v Brně. --Kazatel Józ-
a Novák byl s manželkou Rose v ČR. Kázal tam
7x v různých bapt. kostelích. --Cestovka Slo-
vatour/J. Skřítková/skončila 30.6.07 činnost.
--1.7.07 zemřel v Edmontonu John Holub.

Paul Maurice je hlav-
ním trenérem hokejové-
ho klubu Toronto Maple
Leaf. Váží si houževna-
ny. --21.4.2007 zemřel p. Josef Janoud. --Prof. Dagmar Ry-
tosti českých hráčů a dlová-Ottová slavila tře "75" v Oakville, Ont. --Jiří
věří, že s Tomášem Kabr-řák má novou adresu: No. 307-2011-2nd St. N., Cranbrook,
BC, V1C 3L4. Býval kat.
knězem. --Blatouch je angl.
Marsh Marigold. --Víte, kde
je maketa stíhačky AR-
ROW? v Toronto Aerospace
Museum, 65 Carl Hall Rd.,
Toronto, Ont. M3K 2E1. Tel.:
/416/ 638-6078. --Zemřela
pí Barbara Kroulíková, roč.
1926, vdova po B. Kroulíko-
vi. --V Montreálu zemřeli:
ing. R. Maister, 88 a Irena
Hamplová, 89. --Eliška Něm-
cová se v Montreálu doží-
la "94". Býv. manželka Fr.
Němce. --Jan Bombera se o-
zval ze Světové výstav/
psů v Brně. --Sonja Čepe-
lák vede firmu Diamond

Stát dá v roce 2008 na podporu krajanů více - 57 milionů

Částka, kterou dá příští rok česká
vláda na podporu krajanů ve světě,
opět o něco vzroste. Zatímco letos
vyčlenila 55,2 milionu korun, v roce
2008 to bude o 2,2 milionu korun více,
sdělilo ČTK ministerstvo zahraničí.
Českým zájmem je podle ministerstva
uchovávat a rozvíjet kulturní dědictví
v zahraničí ve všech oblastech. Vláda
proto již dříve schválila plán, podle
něhož dá země mezi lety 2006 až 2010
na činnost krajanů a výuku češtiny
přes čtvrt miliardy korun (287
milionů). To je výrazné navýšení, v
letech 2001 až 2005 dal totiž stát na
aktivity krajanů zhruba 160 milionů
korun.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Máme několik exemplářů cédéčka "Zlatovláska", český text pohádky na námět knihy "K.J. Erben dětem" z r.1996, ve čtyřech jazycích. Vhodná pomůcka k výuce jazyků. Sestavil a vydal Ing.Petr Bratský, býv.skaut a současný poslanec Parlamentu ČR.Vážní zájemci se mohou hlásit red."KL".--Je skoro zarážející, že většina komentářů v českém tisku o Janu Benešovi byla negativní. Tak článek od Jana Lukeše je nadepsán "Věčný potíživista J. Beneš".Napsal, že měl dvě základní lidské a tvůrčí vlastnosti: vynikající paměť spojenou s někdy až s nepříjemnou prostoděkostí. Podle Lukeše provokoval připomínáním nepříjemných pravd. Klade se ozval pamětník, který v r.1947 poznal J.Beneše na skautském táboře. Jeho sousedé ho neměli v lásce, protože se proháněl kolem v luxusním americkém autě s diplomatickým číslem amerického diplomata, ač žádnou takovou funkci neměl.Jeden pisatel ho chválil za to, že se pokusil oživit znovu Sbor českých ostrostřelců. J.Strnad přišel na to, že Beneš byl vlastně "kujebák", protože měl vztahy k Vys.Mýtu: jeho dědeček byl strojmistrem tamního pivovaru. Několik let psal britské články pro "Nový Polygon" a bylo dost čtenářů, kteří revue četli právě k vůli nim. V dopise z 10.5.2000 napsal vydavateli t.l., že jeho otec vlastnil motocykl JANA MINOR, který si v r.1945 vypůjčili osvoboditelé a nevrátili.--Poslanec Jan Hamáček se pochlubil, že jeho asistentem je Jan Morávek, synovec prof.Karla Janečka z Kroměříže.--Česká Filharmonie vystoupí 15.

Vnuk zakladatele Jawy si nenaříká

Kroměříž - Když přijede do Česka Bata, je to vždycky velká sláva.

Jsou však i jiná jména a firmy, které šlihy dobrou pověst někdejšího Československa po světě. Jednou z firm, která se o to bezesporu starala, je i Jawa.

Její motocykly získávaly světové vavříny i poté, co firmu jejich zakladatelům ukradli komunisté. Vnuk zakladatele a prvního majitele Jawy, čtyřlasedmdesátiletý Karel Janeček, žije v Kroměříži v ústraní.

Přesto je i v širším okolí známý, ne ovšem na poli techniky, přestože ji věrně rodinné tradici vystudoval, ale překvapivě na poli hudby.

"Doba si se mnou zahrála," krčí rameny šuhlý muž, který ani v důchodu nesložil ruce v klín a stále vychovává mladé houslové talenty k oceněním i na mezinárodních soutěžích.

"Jawu založil můj dědeček František Janeček. První dvě písmena názvu jsou z jeho jména.

druhá dvě pochází od firmy Wandler, od níž koupil licenci," vysvětluje muž stihlé a vzpřímené postavy, kterou by mu mohl závidět leckterý tcháník.

Firma vyráběla hlavně motocykly, ale i automobily. Její zakladatel však proslul také jako vynálezce, v čemž ho následoval i jeho syn, otec Karla Janečka, jenž listuje v předlohou seznamu patentů a vynálezů obou svých předků.

Syn zakladatele Jawy František Karel tradičně rozvinul ještě dál. V druhé světové válce pracoval na britském ministerstvu války a vyvinul tam wolframovou deformaci sušelu, která se po výstřelu smrštila a získala tím takovou průbojnost, že byla schopna prorazit i dvojité pancíř, jenž tehdy Němci zavedli u svých nových tanků.

Tento vynález významně přispěl k porážce Rommelových vojsk v Africe a ušetřil i mnoho životů při invazi spojenců v Normandii. Otec za něj po válce dostal od britské vlády Podvazkový řád," konstatuje nevnučený jeho syn.

Zakladatel meditační zahrady zemřel

30.6.2007 zemřel v Plzni tamní rodák, politický vězeň a zakladatel Meditační zahrady, 80ti-letý plk.Luboš Hruška. Byl v r. 1949 zatčen jako mladý důstojník při pokusu o překročení hranic na západ a za dezerci byl odsouzen na 18 let těžkého žaláře. Byl nucen pracovat v úrazových dolech kolem Jáchymova a na Vojně u Příbramě. Během 10ti-letého věznění si slíbil, že pokud přežije, vybuduje v ovocné zahradě po rodičích Památník obětem zla v podobě křížové cesty. Pískovcové sochy cesty vytvořil sochař R.Podrázský.Na fotografii z r.1993 je Luboš s gen.let. Antonínem Liškou.

Máme několik exemplářů cédéčka "Zlatovláska", český text pohádky na námět knihy "K.J.

Ve věku 71 let zemřel spisovatel JAN BENEŠ

Beneš byl v 50. a 60. letech vězněn komunisty. Koncem 60. let emigroval do USA. Do Československa se vrátil po listopadu 1989. Za vrchol jeho díla je považován román Zelenou nahoru, který líčí americkou realitu 60. a 70. let. Není jasné, proč se literát rozhodl předčasně ukončit svůj život.

Narodil se 26. března 1936 a jako syn důstojníka, kterého po únoru 1948 propustili z armády, se do konfliktu s představiteli moci dostal už jako devatenáctiletý. První vážné problémy měl v roce 1958, když jej jako vojáka z kladní služby odsoudili na dva roky pro údajnou krádež výstroje. Absolvent střední uměleckoprůmyslové školy pak začátkem 60. let pracoval jako kulisák v loutkovém divadle, ve stejné době začínal i publikovat. Už v 60. letech vydal tři sbírky povídek, velká část vydání té poslední se už v roce 1969 do knihkupectví nedostala. Od roku 1964 Beneš přispíval do Tigrisova exilového Svědectví a právě to se mu stalo osudným. V srpnu 1966 byl zatčen a později odsouzen k pěti letům za vlastizrady. Z vězení se dostal v březnu 1968 na prezidentskou milost, kterou mu udělil těsně před abdikací Antonín Novotný.

V roce 1969 emigroval a dalších více než 20 let strávil v USA, deset let bojoval o to, aby za ním mohli odjet i syn a dcera. Pracoval nejprve jako dělník, v letech 1972 až 1974 působil na Harvardu, poté až do začátku 90. let učil češtinu, zeměpis a dějepis zaměstnanec FBI, CIA i diplomaty. Krátce po listopadu se vrátil do Československa. V roce 1997 vystoupil z Obce spisovatelů na protest proti minulosti jednoho z jejich funkcionářů. Proslul jako kritik podle něj příliš smílivého postoje ke komunismu, zastával se bratrů Mašinů i Vladimíra Hučina.

/Poznámka red.t.l.: Bylo mu 71 let, když se v Obořišti u Dobříše zastřelil americkou pistolí 1.6.2007. Byl tedy ročník 1936.Zatím není známo, zda zanechal dopis na rozloučenou, v kterém by vysvětlil důvody k sebevraždě. Pak se najednou ozvala řada lidí: měli ho rádi pro jeho rázný antikomunistický postoj a jeho bystré psaní -jak sám si ten termín přijal-nezbožševizovanou češtinou. Na výše uvedenou fotografii z jara 1967 je svatba Jana Beneše s nadanou valašskou malíčkou; jejich svědkem byl Václav Havel a agentka StB. 15.7.1967 je Beneš odsouzen za podvracení republiky na 5 let. MJ/

SLOUŽÍME ZÁKAZNÍKŮM OD ROKU 1894

O LETCÍCH

Miroslav Rozprým

Jeho hrob nikde nenajdeme, pokud za něj nepovažujeme Sifedozemní moře kdesi u ostrova Malta, kde 10. prosince 1942 v stísněném prostoru zadní stílečkové věže Halifaxu A Mk. II W 1002 (NF-Y) svedl se svými čtyřmi kulomety poslední boj s přesilou nacistických stíhačů. Jeho jméno je pouze umístěno ve sloupci 249 památníku RAF u El Alameinu v severní Africe. Je jedním z více než pěti set našich letců, které pohltila válka – palubní stílelec britské 138. peruti zvláštního určení Miroslav Rozprým.

Narodil se 28. února 1920 v Ujezdu u Brna. Jeho životní sny a plány zasahují Mnichov a po něm nacistická okupace v březnu 1939. Nehodil se s ní smířit, složil ještě maturitu na brněnské obchodní akademii a 17. června 1939 ilegálně opouští okupovanou vlast. Již za dva dny je evidován u Čs. vojenské skupiny v polském Krakově.

Jeho další cesta je stejná jako u tisíců dalších běženců: lodní transport do Francie, cizinecká legie, formování čs. vojska na jihu Francie (kde je zařazen do poddůstojnické školy), porážka Francie, transport do Anglie, rábor v Cholmondeley.

V Anglii 3. května 1941 absolvuje Junior Leader School v Ludlow a dále jeho cesta zahraničním odbojem nabírá méně obvyklou dráhu. Dostává se tam, kde je „vykvetlé mladé Moravy“ – k parašutistům.

Miroslav Rozprým prochází při náročném a tvrdém předpřipravěním a sabotážním „assault course“ na pověstných skotských farmách Cammish Darrach a Gairmair a potom při parašutismu na známé britské základně Ringway u Manchesteru. K pokračování výcviku se už čítá aspirant Rozprým nedostává. „Třetí fronta“, jak se také někdy říká evropskému hnutí odporu, potřebuje leteckou podporu a ta nové muže.

Dne 23. listopadu 1941 je proto Rozprým spolu s bývalým posluchačem brněnské technické školy aspirantem Josefem Tesárem (nar. 19. dubna 1919 v Horním Štěpánově na Boskovicku), který rovněž prošel parašutismem, přijati k britskému letectvu a o tři dny později jsou oba přiděleni k 138. peruti zvláštního určení.

Tato jednotka provádí od srpna 1941 vysazování parašutistů a kontejnerů s vojenskými materiálem v okupované Evropě. Na programu je i Československo.

V peruti létají i čs. posádky. Například v době příchodu obou bývalých brněnských studentů zkouší matně na zastaralém letounu Whitley V Z 9125 (NF-A) podporučík Leo Anderle se svou posádkou vysadit doma paraskupinu Silver A.

Rozprým a Tesár jsou evičeni na palubní stílelec s tím, že své dosavadní zkušenosti budou využívat při přípravě a vysazování svých kamarádů. Po skončení výcviku létají nejen s Anderlem, ale také ve smíšených posádkách s Angličany, Kanadany, Francouzi a Poláky do okupované Francie, Holandska, Norska, Lucemburska a Polska.

To už i naši letci používají moderní letoun typu Halifax „Whitleyovská era“ končí v dubnu 1942, kdy Leo Anderle se svými muži letí na Halifaxu NF-V „do Rakouska“.

V dubnu jsou naši letci třikrát nad okupovanou vlastí a vysazují paraskupiny Bivouche, Bioscop, Steel, Intransitive a Tin.

Halifaxy opouštějí na padácích kamarádi, kteří mají jen malou šanci na přežití; Miroslav Rozprým je naposledy doprovází pohledem a po návratu na základnu Tempsford se v operační zprávě vždy objeví jeho hlášení zadrženého stílece: „Bylo vidět, že se všechny padáky otevřely“.

Další let „domů“ absolvuje až po heydrichádě, kdy má být vysazena skupina Antimony. Dne 17. října 1942 Rozprým spolu s podporučíkem R. Hrubcem nachází se pa-

Pro příští let. stránku máme připraveny unikátní fotografie M. Plečitého, manželů Franka a M. Malých, první paní Půdové a Jana Anderleho. --Newyorský "Zvon" přinesl článek o Williamu Kaudersovi, který sloužil za války jako navigátor u 311. čs. peruti. Před tím byl u Tobruku. Žije v Garden City, N.Y. --V Lišni u Brna nezapomínají na Karla Hrušku /31. 7. 1920-15. 2. 1968/. Byl pilotem u 312. peruti. --Letecká základna v Náměšti n. Oslavou zůstane v provozu. Budou tam letouny L-39. --Plk. Jaroslav Novák, za války zvaný "Tkanička", se stal čestným občankem Benátek n. Jizerou. --Angl. manželka po čs. letci J. Bryksovi, který zemřel v kom. vězení, stále nedostává vdovský důchod. Olomoucký právník L. Müller je jistý, že na penzi má nárok, i když žije v Anglii. --Český biskup Petr Esterka má hodnost pplk. U.S. Airforce. Narodil se 14. 11. 1935 v Dolních Bojanovicích, kat. knězem se stal v Římě v r. 1963. --Let. historik F. Šrp nám poslal pěknou pohlednici z Rokytnice v Orlických horách a potěšil novou českou skautskou poštovní známku. --Dušan Vávra, 387 19 Čestice 168, sestavil a vydal knihu "Pilot a zbrojář", 164 stran. Popsal v ní životní osudy pilota R. Haeringa a zbrojáře V. Pávka; oba byli u 311. První se narodil 9. 2. 1915 v Kutné Hoře, druhý 16. 6. 1907 ve Strakonici. --Čs. letci, včetně dobrovolníků z řad kan. Rusínů, dostali výcvik na několika základnách v Albertě. Anna Macurová v Blairmore si pamatuje, že vždy byli u krajanů vítáni. Dokonce se našla na fotografii v "Památníku čs. Kanady" od K. Buzka, když jí bylo 8 let. Členy náborové mise byli mj. Ján Ambruš, A. Brejcha a Rudolf Nekola. --M. Bitton po děkovačce Lehovcovým za pohostinství v Roztokách u Prahy zasláním 5ti vzácných angl. známek z r. 1986. Jsou na nich hlavní velitelé RAF za války: Lord Portal, Sir Arthur Harris, Lord Trenchard, Lord Tedder a Lord Dowding. --Ve Wellingtonu krajané stále vzpomínají na vyjimečného tiskaře F. Kudlu /22. 6. 1916 Hodonín-9. 8. 1985/. Byl za války v RAF. --Po tragedii v Lidicích, letěla 311. čs. perut' 11 Wellingtonů na Brémy, včetně Horáka a Stříbrného. --Urna s popelem gen. F. Fajtla byla uložena do společného hrobu čs. letců z RAF na Olšanském hřbitově. Jsou tam urny jeho kamarádů Vendla, Šišky, Hartmana, Bachůrka a jiných. --M. Bitton-Kratochvíl navštívil letos plk. P. Taubera v Neratovicích. --Vdova po J. Bryksovi dostala loni od prez. ČR Řád Bílého lva In Memoriam. --Blízko Slatiny u Brna našli v hloubce 12ti metrů trosky Mustanga s tělesnými pozůstatky am. letce W. L. Kigginsa. Jeho 2 bratři dosud žijí a plánují návštěvu Slatiny, kde bude expozice se zbytky letounu. Zaslulu má let. historik Ivo Koukola. --V Pardubicích byl Mezinárodní slet letadel typu Aero. Tamní civilní letiště odbavilo loni 75 tisíc lidí. --V Anglii žije Maria Kopecký, vdova po Zdenkovi /17. 7. 1922-16. 7. 1987/. --Čs. letci Jan Irving, A. Kejda a Otta Žanta namířili po kapitulaci Francie do Anglie. Ztratili orientaci a podařilo se jim doletět do Jugoslávie. Přistáli v Záhřebu a rok jim trvalo, než se dostali ke kamarádům do Anglie. --Víte, že Bohuslav Martinů napsal skladbu "La Bagare"? Oslavil jí přistání Charlese Lindbergha ve Francii v r. 1927. --Na myšlenku, aby se v r. 1990 konal Sjezd příslušníků čs. skvadron RAF, přišel Josef Doubek v Austrálii. Sjezd se povedl s pomocí propagace v "Kan. Listech". --Na Devize Rd. Cemetery v Salisbury jsou pohřbeni čs. letci R. Hapala, A. Ploček, O. Helma, Jar. Petrucha a Adolf Doleš. Všichni přišli o život 2. 7. 1941. Pokud žil, staral se o tyto hroby Adolf Vrána z Nové Paky. --M. Liškutín se významem v leteckých bojích nad Dieppe v r. 1942. Jeho Spitfire DU-V Třetího modrého roje 312. peruti přistál na mateřském letišti.

Dost vzácná fotografie z Baham z ledna 1945. V rámci 111. OTU Nassau se tam zalétávaly tyto čs. posádky: 30, 31, 32, 33 a 34 a na snímku jsou instruktoři a příslušníci posádek. Zadní řada zleva: Hašlar, Radil, Oesterreicher-Bartoň, Stach, Schellong, Král, Osoba a Reiser. Střední řada zleva: Posner, Štěpán, F. Doležal, Koblovský, Sobota, Štěpánek, Sedláček a Mezulánik. Sedící zleva: Lanczík, Penk, Machálek, W. C. Henrick, pplk. Ján Amruš, S. L. Janoušek, Dominik, Vaněk a J. Doležal. /Z archivu Roberta Koblovského./

Narodil se 28. února 1920 v Ujezdu u Brna. Jeho životní sny a plány zasahují Mnichov a po něm nacistická okupace v březnu 1939. Nehodil se s ní smířit, složil ještě maturitu na brněnské obchodní akademii a 17. června 1939 ilegálně opouští okupovanou vlast. Již za dva dny je evidován u Čs. vojenské skupiny v polském Krakově.

Jeho další cesta je stejná jako u tisíců dalších běženců: lodní transport do Francie, cizinecká legie, formování čs. vojska na jihu Francie (kde je zařazen do poddůstojnické školy), porážka Francie, transport do Anglie, rábor v Cholmondeley.

V Anglii 3. května 1941 absolvuje Junior Leader School v Ludlow a dále jeho cesta zahraničním odbojem nabírá méně obvyklou dráhu. Dostává se tam, kde je „vykvetlé mladé Moravy“ – k parašutistům.

Miroslav Rozprým prochází při náročném a tvrdém předpřipravěním a sabotážním „assault course“ na pověstných skotských farmách Cammish Darrach a Gairmair a potom při parašutismu na známé britské základně Ringway u Manchesteru. K pokračování výcviku se už čítá aspirant Rozprým nedostává. „Třetí fronta“, jak se také někdy říká evropskému hnutí odporu, potřebuje leteckou podporu a ta nové muže.

Dne 23. listopadu 1941 je proto Rozprým spolu s bývalým posluchačem brněnské technické školy aspirantem Josefem Tesárem (nar. 19. dubna 1919 v Horním Štěpánově na Boskovicku), který rovněž prošel parašutismem, přijati k britskému letectvu a o tři dny později jsou oba přiděleni k 138. peruti zvláštního určení.

Tato jednotka provádí od srpna 1941 vysazování parašutistů a kontejnerů s vojenskými materiálem v okupované Evropě. Na programu je i Československo.

V peruti létají i čs. posádky. Například v době příchodu obou bývalých brněnských studentů zkouší matně na zastaralém letounu Whitley V Z 9125 (NF-A) podporučík Leo Anderle se svou posádkou vysadit doma paraskupinu Silver A.

Rozprým a Tesár jsou evičeni na palubní stílelec s tím, že své dosavadní zkušenosti budou využívat při přípravě a vysazování svých kamarádů. Po skončení výcviku létají nejen s Anderlem, ale také ve smíšených posádkách s Angličany, Kanadany, Francouzi a Poláky do okupované Francie, Holandska, Norska, Lucemburska a Polska.

To už i naši letci používají moderní letoun typu Halifax „Whitleyovská era“ končí v dubnu 1942, kdy Leo Anderle se svými muži letí na Halifaxu NF-V „do Rakouska“.

V dubnu jsou naši letci třikrát nad okupovanou vlastí a vysazují paraskupiny Bivouche, Bioscop, Steel, Intransitive a Tin.

Halifaxy opouštějí na padácích kamarádi, kteří mají jen malou šanci na přežití; Miroslav Rozprým je naposledy doprovází pohledem a po návratu na základnu Tempsford se v operační zprávě vždy objeví jeho hlášení zadrženého stílece: „Bylo vidět, že se všechny padáky otevřely“.

Další let „domů“ absolvuje až po heydrichádě, kdy má být vysazena skupina Antimony. Dne 17. října 1942 Rozprým spolu s podporučíkem R. Hrubcem nachází se pa-

LADISLAV SVĚTLÍK

V roce 1988

Ladislav Světlík se narodil v Plzni, vyvěřil se soustružníkem ve Škodovce a po práci docházel na letiště Zapadoborského aeroklubu v Plzni na Borech. Tam získal základní pilotní výcvik v rámci branné akce "1 000 nových pilotů". V letech 1936-1937 prodělal vojenskou školu pro odborný dorost letců a ve VLU v Prostějově. Jako cvičičný stíhač byl pak přidělen ke 38. Stíhačí letecké eskadře pluku 6. 3. "Generála letce M. R. Štefánika". Letal u ní na stíhačkách Avia B-534 na letištích Vajnory, Prešpory a Halerze až do rozpadu státu. Dosáhl hodnosti četaře. Průběhem druhé světové války letěl do Polska a pak se dostal lodí do Francie. Poté do Anglie, kde sloužil u RAF (312. české squadrony). Více z jeho velmi zajímavého života si můžete přečíst ve Střípkách v lednovém a únorovém vydání v roce 1998. Též vyšlo několik knih o něm. Jednu z nich vydal Jiří Rajlich pod názvem "ESA NA OBLOZE" v roce 1995. PS. Ladislav Světlík též pilotoval jedno ze třech unesených letadel 24. 3. 1940 z Československa do západní zony Německa, kde počal další odchod do exilu. Ladislav je už poslední letec na Novém Zelandu, který sloužil za války ve Velké Británii. Žije na Novém Zelandu se Warkworth na severním cípu Severního ostrova.

Red G. Knotek

Redhill vážně poškozený. Hlásil, že jednoho Fockwulfa poškodil. --Rudolf Holeka, narozený 30. 4. 1883 v Nyřanech, se stal letcem v r. 1911 a po I. válce velel čs. letectvu na Moravě. Byl otcem let. pošt a zemřel v hodnosti generála 11. 2. 1946. --2. pilotem Halifaxu, z něhož vyskočili Kubeš, Gabčík a 5 dalších čs. parašutistů v noci z 27. na 28. 12. 1941, byl Kanaďan W/O Dick Wilkin. Proto, na doporučení vydavatele t.l., vlaje od r. 1990 místo vlajky se srpem a kladivem, během tryzny v Ležákách, vlajka Kanady. Velitelem letounu byl plk. RAF Ron C. Hockey. --Plk. E. Boček ko-ordinuje sbírku na pomník dr. E. Beneše v Brně. Účet má č. 35-868-0640-277-0100. --Pí. L. Tobyšková, vdova po Bohuslavovi, byla v létě na italském venkově v letovisku Testico. Jinak žije v Římě. --A. Piška je z Bánova u Uh. Brodu. --List "Deník" v Ostravě přinesl článek "Životní cesta gen. Zdeňka Škarvady". --Severočeský letecký archiv řídí npr. V. Vadlejš, Ul. Č. Armády 528/27, 418 01 Bělina. Tel. 417-821-914. --Pro Jana Vallu je letec Viktor Krcha "magickou postavou". Byl také vynikajícím skautem. --Novým am. let. ataché v Praze je Col. Richard Grabber. /Kanada v Praze žádného voj. přidělenec nemá./ --O anglické hroby /letci, vojáci i námořníci/ pečuje Commonwealth War Graves Commission v Maidenhead, Berks, England.

JINDŘICH MAREK

O VOJÁCÍCH

Záp.voják L.Václavínek má adresu:412-1350 Stanley Ave.,Victoria,BC V8S 3S7.--Zd.Kubín

zachytil v knize "Osudy čtyř veteránů",178 stran,životní příběhy genmjr. Karla Střelky,genmjr.MUDr.Josefa Hercze,genmjr.Antonína Špačka a plukovníka-novináře Václava Straky. Knihu vydala Čs.obec legionářská a Sdružení vál.veteránů ČR.--Alois Rozehnal se narodil v Nezamyslicích 19.6.1914 a zemřel v Mateo,CA.v roce 1993. Za války byl v Tobruku a obléhal s gen.Liškou Dunkirk. Jeho nejlepším vál.kamarádem byl B. Polák.Jeho dcera žije na adrese:Jana Julian,6147 Manzanillo Dr.,Goleta,CA.93117, USA.--V č.3/2007 "Přísně tajné!" se Jinřich Marek věnoval Cizinecké legii a Čechoslovákům,kteří v ní sloužili. Nějak vypadl major Karel Hora a další,kteří žijí v Kanadě a v USA.--Vyšla znamenitá kniha Karla Černého "Muži z londýnského vydání",112 stran. Předmluvu napsal náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Ing.Vlastimil Píček. Píše:"Kniha je věnována osmi hrdinům,kteří v letech druhé světové války bojovali daleko za hranicemi za naši svobodu a v tomto boji zaplatili tím nejvzácnějším vlastním životem. Domů se pak v prvních mírových týdnech roku 1945 mohli vrátit jen jako bezejmenní hrdinové na sérii poštovních známek vytištěných v hlavním městě ostrovního království". Jsou to: Jiří Král,František Adánek,Stanislav Zimprich,Josef Gabčík, Alois Vašátko,Pravoslav Pídký, Otakar Jaroš a MUDr.Miroslav Novák.Za serii těchto známek byl v Anglii zodpovědný JUDr.Antonín Tichý,někdejší vedoucí odboru dopravy a pošt londýnské vlády. Podle něho šlo o symboly a portréty byly anonymní. Karel Černý se narodil 12.1.1965 v Novém Městě na Moravě,pracoval do r.1992 v Okresním muzeu ve Žďáře n.Sázavou a od r.1998 je poslancem Parlamentu ČR zvoleným za Českou stranu sociálně demokratickou. Byl autorem 10ti knih o letcích a parašutistech WW2.--Revue "Dějiny a současnost" měla článek "Americkým očima--Okupace západních Čech v roce 1945".Napsal jej Stanley B.Winters, který sloužil u 3.armády gen.Pattona. Zmiňuje se,že genmajor Harmon hned po příchodu do Plzně daroval čs.vládě 1.000 nákladních automobilů,naplněných léčiv a potravinami.Charakterizoval pobyt am.armády v záp.Čechách jako "dočasnou zadržovací akci proti sovětské expanzi,jíž americká diplomacie a vojenská strategie nikdy nepřipisovaly nejvyšší prioritu".--600 Angličanek si za války vzalo čs.vojáky a letce. Přináší to české vydání knížky historika Neil Reese "Prezident Beneš v Anglii", 68 stran. O vydání knihy se zasloužila Společnost Edvarda Beneše v čele s její předsedkyní Věrou Olivovou. Finanční podporu poskytlo také Sdružení čs.zahraničních letců a Československá Obec legionářská.--"80" oslavila ve Zvolenu býv.skotská hraběnka Ailsa Domanová. Oslavu v místním zámku organizoval syn Robert Doman. Mezi hosty byl britský vojenský přidělenec na Slovensku,plk.Burnside,jakož i bratr a sestra Ailsy ze Skotska.--Vojenské technické muzeum v Lešanech u Týnce n.Sázavou zahájilo letošní sezónu 26.5. "Dnem se 4.brigádou rychlého nasazení". České dráhy vvoravily v Braníku historický vlak tažený parní lokomotivou.--V Muzeu v Blansku je stále otevřena výstava k 90.výročí bitvy u Zborova.--Vlastislav Janík,Na Stezce 2123,100 00 Praha 10, vydal brožuru o gen.justiční služby Josefu Adamovi,býv. italském legionáři. V letech 1921-1938 sloužil v čs.vojenské justici. Jeho data:8.3.1882 Chlístov u Havl.Brodu - 22.4.1956 Praha. Za totality měl velké problémy:jeho důchod byl zkrácen na 340 Kč měsíčně /že aktivně sloužil buržoazní republice/.--V žatci utčili památku skupiny vojáků /Jelavý,Sabela,Gonic,Sok-Siegel,Hubálek a komplici/,kteří v březnu 1949 chtěli uskutečnit státní převrat. Plán byl prozrazen a 9 osob bylo popraveno. Na tryzně promluvila mj.předsedkyně KPV,MUDr.Naděžda Kavalírová.--A.Benčík popsal v článku "Legendární přechod Čapajevců" průlom něm.fronty na vých.Slovensku skupinou partyzánů pod vele-

ním "Martina"--nadporučíka Ludovíta Kukorelliho.--Plk.Josef Hynek,volynský Čech,kteří za WW2 sloužil v kanadské armádě,oslavil v Mississauze své 93.narozeniny. Stále v naději,že se přece jen stane občanem ČR. Adresa: 25 Swanhurst Blvd., Mississauga,Ont. L5N 1B6.--V serii "Kdo je/ zachytil L.Maška život franc.legionáře Josefa Škaldy,kteří v Praze vedl "Šestatřicítku" v rámci Obrany národa. Byl Němci popraven 23.1.1942. --Gestapák Abendschön označil po válce pplk.Mašína za nejstatečnějšího protivníka. M.Šiška napsal článek "Mašín nikdy neslevil ze svých zásad.--Česky vyšla kniha Davida Leavitta "Muž, který věděl příliš mnoho".Jeho vynález vyluštil šifry německého kódovacího zařízení Enigma.--V Lučenci zemřel 12.5.07 záp.důstojník Juraj Fischer, nositel mj.Řádu Čestné legie. Byl na Loiře a u Dunkirku.--Vojenský prostor Libavá je stále nepřístupný pro veřejnost. Měří přes 330 kilometrů čtverečních /jako celá Malta/a leží severně od Lipníku n.Bečvou. Potštátské skalní město turisty neláká,stěžuje si p.starosta R.Sláma.--Syn slavného gen.G.Pattona,gen. George Patton Jr.,71, poskytl interview novinářům.Vyslovil názor,že v r.1939 Amerika nebyla připravena na válku. Z armády odešel v 55ti

VZPOMÍNKA NA ROK 1945

5. května 2007 - Český rozhlas,

Praha, Vinohradská třída

I letos předvedli milovníci historie a natatí herci kolem budovy Čs.rozhlasu scénu,jak v květnu roku 1945 čs.vlastenci dobývali za značných ztrát budovu a donutili Němce ke kapitulaci. K 62.výročí události přišel i býv.příslušník pražské policie p.Václav Šafr z Roztok u Prahy,o kterém je známo, že vystřelil tehdy na Němce první ránu. Na obrázku je s dvěma muži v historických policejních uniformách. Jmenovaný žije se svou paní Mílou v malebném městě severně od Prahy. Narodil se 27.7.1920 v Oskořínku u Nymburka.K nedávným 87.narozeninám mu blahopřejeme!

JEDEN ZE STATEČNÝCH

Z Lilburn,Georgia došla zpráva,že tam 11.7.2007 zemřel plk.Leonold S.Rozbořil,90.Narodil se 29.9.1916 v Krakově. Otec byl Moravan z Jevíčka,potomek Českých bratří,matka Polka. Polda byl s 2.čs.plukem na Loiře ve Francii. Do Anglie se dostal z přístavu Sète.Jako des. asp.znal krále Petra 2. Od srpna 1944 pomáhal při obléhání Dunkirku.Za statečnost v boji dostal Čs.válečný kříž. Dne 7.9.1945 promoval v Praze jako JUDr. a byl poslán do anglické zóny Německa jako člen restituční mise. Po kom.puču resignoval s celou misí.V r.1950 emigroval do Austrálie,ale o rok později se usadil v Chicagu, USA. Po mnoho let byl činný jako předseda tamní Čs. Obce legionářské a postupně se dostal do vedení Čs. Národní rady americké. Tam poznal dr.V.Chalupu a až do své smrti věřil,že nebyl agentem čs.komunistů. Na snímku je se svou manželkou Dagmar,s kterou měl 5 dětí. Mezi pozůstalými je také 9 vnoučat.

V Austrálii žije záp.voják Lotar Stuchlík.Na snímku s paní Frana-ceskou v r.1995.

Válečným veteránům pomohou na bezplatné informační lince

Praha: Od začátku srpna začne fungovat bezplatná informační linka pro veterány z druhé světové války. Pracovníci linky na čísle 800111603 bud' vysloužilým vojákům poradí a pomohou rovnou, nebo jim zprostředkují osobní kontakt s terénním pracovníkem přímo v místě jejich bydliště. Linku i síť 70 terénních pracovníků bude provozovat příspěvková organizace ministerstva obrany Vojenská lázeňská a rekreační zařízení. (ZK)

letech a farmaři.--R.Břešťan napsal článek"Cizinecká legie:Osudy,o nichž se nemluví".Popsal osudy Ant.Hrušky a Květoslava Kovaříka.--Čs.sruby podél čs.hranic byly v r.1939 nejlepší na světě. "Pevnostní fanoušky" dost šokovala zpráva,že armáda chce některá opevnění opravit a znovu využívat.--V Aberdeenu v USA restaurovali lehký čs.tank LT 35. Na 200 jich dostali Němci po 15.3.39,vyzkoušeli je,přenalovali a s hákovými kříži tanky zasáhly do bojů v Polsku,ve Francii a na ruské frontě.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publication Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian Patrimoine
Heritage canadien

O PARAŠUTISTECH

Trnitá cesta životem Josefa Pojara

28.7.1914–3.8.1992.

Dne 23. července 1944 odstartovalo z jihoitalského města Bari letadlo, které zamířilo přes Jaderské moře nad obsazenou Jugoslávii. U Senice nad územím ovládaným Titovými partyzány, byl z jeho paluby vysazen parašutista v uniformě československé zahraniční armády. Touto akcí byla zahájena druhá fáze vysadkové operace s názvem GUMMIT. Z hlediska našeho zahraničního odboje byla v mnohém jedinečná. Ta jedinečnost tkvěla především v osobě jejího jediného účastníka, tehdy třicetiletého Josefa Pojara. V zahraniční armádě sloužil necelé dva měsíce, které byly vyplněny intenzivním zpravodajským a paradesantním výcvikem. Občanským povoláním byl římskokatolickým knězem. Navíc nebyl československým, ale rakouským státním příslušníkem.

Čas příprav

Josef Pojar se narodil 28. července 1914 v české rodině ve Vídni. V mládí vychodil českou obecnou a měšťanskou školu spolku Komenský a ve čtrnácti letech vstoupil do řady bratří těšitelů z Getseman. Vystudoval řádové lyceum, na kterém v roce 1934 maturoval a v dalším studiu pokračoval v diecézním semináři v Brně, kde byl v roce 1939 vysvěcen na kněze.

Po návratu do Vídně byl ustanoven duchovním správcem české menšiny a katechetou na českých školách. V létě 1940 byl povolán ke službě do wehrmachtu, avšak na základě svého prohlášení, že je Čech, byl po šesti týdnech propuštěn. Nesměl se vrátit do duchovní služby a až do konce roku 1942 pracoval jako dělník. V té době již kolem sebe soustředil skupinu protinacisticky smýšlejících vídeňských Čechů, ze kterých se postupně vytvořila odbojová skupina Revoluční výbor. Od roku 1943 mohl znovu působit jako kněz. Jeho zpravodajské možnosti se zvýšily, skupině ale chybělo spojení do zahraničí, o které se v průběhu roku 1943 marně pokoušela.

Kontakty se zahraničím

Počátkem roku 1944 se Revolučnímu výboru podařilo navázat kontakt se slovinskými partyzány. Jednoho dubnového dne v roce 1944 nasedl Pojar spolu s jedním svým spolupracovníkem do vlaku a odjel z Vídně do Cejle. Za pomoci jugoslávských odbojářů se jim podařilo přepít německo-chorvatské hranice a dostat se na území ovládané Titovými partyzány. Tam byli předáni jedné z britských vojenských misí, která zařídila jejich letecké odeslání do Bari. Do Itálie dorazili 12. května 1944.

V Bari v té době působila mimo jiné československá vojenská mise pro Jugoslávii. Zde Pojar nabídl své služby československé zpravodajské službě. Zprávy z Vídně, které předal, byly natolik zajímavé, že jeho nabídka byla (s vědomím londýnského MNO) téměř okamžitě přijata. Při odchodu do akce byla Bojarovi propůjčena hodnost státního kapitána. Za měsíc po seskoku se mu podařilo dostat do Cejle. Převlékl se do civilního oblečení s kněžským kolářkem, nasedl do vlaku a bez potíží odjel zpět do Vídně. Ve stejné době byl jmenován podporovatelem duchovní služby v záloze.

Po návratu aktivoval svoji odbojovou skupinu. Pomocí spolků křesťanských děpodobně díky způsobu spojení, které skupina používala, pak bylo změněno její jméno na KURYR. Jako jeho politická složka byl koncem září 1944 ustanoven československý národní výbor.

Zatčení ve Vídni a konec války

Před Vánocemi 1944 měl KURYR asi tři desítky přímých členů a dále celou řadu vědomých i nevědomých spolupracovníků. Téměř výhradně se jednalo o vídeňské Čechy nebo Čechy ve Vídni totálně nasazené.

Dne 20. prosince 1944 byl zatčen jeden ze slovinských spolupracovníků KURYRU. Hned následující den proběhlo ve Vídni rozsáhlé zatýkání. P. Josef Pojar byl zatčen s celou rodinou. Kvůli přeplněnosti vídeňských věznic byla část odbojářů počátkem ledna 1945 odeslána do koncentračního tábora v Mauthausenu. Tři z nich zde zahynuli. Ti, kteří zůstali ve Vídni, byli osvobozeni 7. dubna 1945 sovětskou armádou. Mauthausen byl osvobozen přesně o měsíc později Američany.

Téměř okamžitě po osvobození Vídně byl československý národní výbor přeměněn na československý ústřední výbor ve Vídni, který se stal reprezentativním orgánem vídeňských Čechů. Josef Pojar, mezitím povýšený na poručíka zahraniční armády, byl zvolen jeho předsedou.

Zůstal jím až do jara 1946. Jako voják nebyl demobilizován a po ukončení válečných operací byl zařazen k československé repatriční misí ve Vídni. Z titulu obou funkcí se velmi výrazně podílel na reemigraci Čechů a Slováků žijících v Rakousku do ČSR. Sám se také rozhodl pro návrat do staré vlasti. V září 1946 získal československé státní občanství a 1. února 1947 byl jako kapitán duchovní služby přidělen k velitelství 6. divize do Brna.

V hledáčku Státní bezpečnosti

V té době však byla jeho osoba již více než rok v hledáčku všech československých tajných služeb, postupně stále více ovládaných exponenty KSČ. Podle jejich představ byl tajemný kněz agentem Američanů, Britů, generála Prchaly, Vatikánu nebo dokonce slovinských luďáků. To, že o jeho „protistátní“ činnosti nemohli získat žádné přesvědčivé důkazy, ještě více draždilo jejich představivost.

Z řady agentů, kteří se v té době v Pojarově okolí pohybovali, byl nakonec úspěšný pouze jeden. Byl jím zvláště nebezpečný konfident Reicinova Obranného zpravodajství podepisující svá hlášení šifrou D-8006, kterému se během podzimu 1947 podařilo zcela vetřít do Pojarovy přízně.

Krátko po únoru 1948 byl Pojar přeložen z Brna do Plzně. Hned v březnu však byl, tak jako řada jiných, novému režimu nepohodlných důstojníků, fakticky postaven mimo službu.

V nové situaci se rozhodl pro odchod do zahraničí. První pokus uskutečněný koncem března 1948 s pomocí jeho pražských přátel nevyšel. Pojar se proto vrátil do Brna a obrátil se s žádostí o pomoc právě na agenta D-8006. Důvěra, kterou k němu měl, byla na první pohled pochopitelná. Reicinovým donašečem byl jeho kolega, bývalý důstojník zahraniční armády ve Velké Británii, parašutista, velitel vysadkové skupiny ROTHMANN a „navíc“ tajný člen KSČ Klement Hláseňský.

Ten pomoc samozřejmě přislíbil – a obratem vše ohlásil svým nadřízeným. De 4. dubna 1948 byl na brněnském hlavním nádraží Josef Pojar zatčen. Následovalo zatýkání v Brně, Praze a Táboře (tady použilo OBZ Hláseňského k provokaci na Bojarova nadřízeného mjr. duchovní služby P. Roberta Bednaríka a několik dalších občanů). Celkem se v souvislosti s touto „akcí“ ve vazbě OBZ a StB ocitlo nejméně devatenáct osob. Dvanáct bylo po nějaké době propuštěno na svobodu (většina byla ovšem postižena jinak – např. vyhozením z práce apod.).

Odsouzen na základě provokace

Josef Pojar byl v zinscenovaném procesu odsouzen pražským Státním soudem dne 21. prosince 1948 (přesně čtyři roky po té, co byl zatčen vídeňským gestapem) k trestu odnětí svobody na doživotí (státní prokuratura mu navrhla trest smrti). V hlavním líčení, stejně jako u dalších procesů, ke kterým byl povolán jako svědek, se choval velmi statečně a odvolával vypovědi učiněné pod tlakem StB, což samozřejmě na výsledcích procesů nemohlo nic změnit.

Kromě Pojara byli v samostatných procesech odsouzeni ještě Eduard Hauptmann (devět let – v roce 1949 se mu podařilo uprchnout z tábora Vykmánov na Jachymovsku na Západ), manžel herečky Věry Ferbasové, architekt Jaroslav Pálka (tři roky – celý trest si odpykal), mjr. P. Robert Bednarík (dvacet devět let – v roce 1956 podminečně propuštěn), voj. přesměrní služby Miroslav Hovorka (devatenáct let, po snížení trestu propuštěn v roce 1956) a úředník MNV v Táboře Antonín Potměšil (pět měsíců – trest si odpykal).

Josef Pojar si trest odpykával v Plzni na Borech, v Leopoldově a v uranových dolech na táboře Bytíz u Příbrami (tam strávil téměř tři roky). Po pádu Reicina bylo u P. Josefa Pojara zjištěno, že k jeho zatčení došlo na základě provokace, což bylo i podle tehdejšího právního řádu nezákonné. Na svobodu však byl propuštěn teprve v červenci 1956 v následujícím roce byla povolena obnova procesu a v roce 1958 byl Vyšším vojenským soudem v Praze znovu odsouzen k délce předchozího vězení. V platnosti zůstala jeho kasace z hodnosti a odejmutí všech vyznamenání, která obdržel za svoji odbojovou činnost. Dalších jedenáct let pracoval v nekvalifikovaných dělnických profesích.

V létě 1967 se mu podařilo vycestovat do Rakouska a usadit se znovu ve Vídni. Do duchovní služby se již nevrátil a působil jako katecheta na vídeňských školách. V roce 1990 byl soudně rehabilitován. O rok později mu byla udělena hodnost plukovníka československé armády ve výslužbě.

Epilog

Není třeba zvlášť zdůrazňovat, že udatý Hláseňský nijak postižen nebyl. Ale spoň ne za svoji konfidentskou činnost. V roce 1995 mu byla dokonce udělena hodnost podplukovníka ve výslužbě. O rok později zemřel. Jeho jméno dnes nefiguruje na žádném seznamu spolupracovníků komunistických tajných služeb.

Jiří Plachý

NEMĚL SNADNÝ ŽIVOT

Jiří Bayer /nar. 7. 6. 1928 v Praze, zemřel 29. 7. 1997 v Roztokách u Prahy/ byl zakladatelem a ředitelem roztockého muzea v. v. Tento titul mu dalo parte, rozestlané do zámoří se zpožděním. Pro pisatele těchto řádků byl Jirka Bayer především skautský snělek; plánoval a snažil se vytvořit Národní skautský archiv a svým významem v dějinách čs. skautingu se zařadil mezi jeho velikány, hned po prof. A. B. Svojskoví, prof. R. Plajnerovi, dr. Věnu Fanderlíkovi a jeho bratru Milotovi. Nesmíme si Jirky uvědomit JUDr. Antonín Šum, který přišel na jeho pohřeb. Ať máne v archivu fotografie z této smutné události, nevíme zatím, kdo tam byl za vedení českého Jirka. Jeho životní osudy byly pestré: s TGM se sešel jako dvoutletý, ve svých 67. letech byl vyznamenán prezidentem Havlem. Od svých devíti let byl přivodcem na hradě Kokořín, skautoval od r. 1937. Jeho skupina Obrany národa ukrýla 800 m od německých hranic na 300 pušek a nábojů, které se během povstání v Praze v květnu 45 dostaly včas do Prahy Jirkovou zásluhou. Za války pracoval v Hořkově továrně jako jemný mechanik pro palubní letecké přístroje; i tam pokračoval v odbojové činnosti. V pískovcových skalách a slujích kolem Kokořína se během války skrývalo několik set osob, po kterých pátralo Gestapo. V té době jeho nejbližšími spolupracovníky /vedle otce Hynka/ byli mj. Jenda Černý, Eda Novák, Vincenc Šel, Karel Kubát, kastelán Jiří Svoboda. Po válce se věnoval skautingu: založil mj. tříkilometrovou Stezku bobříka odvahy pod kokořinským hradem a položil základy skautské rezervace v Roztokách samotných; sníl o tom, že tam bude Ústřední Lesní škola pro celé Čechy. Po únoru 48 Jirka poznal, co je komunistický fanatismus, demagogie a zastrašování. Ze všech svých sil se rudý nákaz postavil do cesty. Dovolili mu, že s desítky nadšenci založil Vlastivědný odbor pro ochranu památek a externě začal na UK studovat archeologii. V Muzejní síni v Tichém údolí pořádál Osvětové besedy a v r. 1957 vybojoval zřízení Okresního Muzea na roztockém zámku, původně vodní tvrz na Vltavě. Mimo to se podílel na odborných opravách na Levém Hradci, kde v r. 182 byl sv. Vojtěch zvolen českým biskupem. V r. 1958 se Jiří Bayer oženil /26. 6./ a v r. 1960 se jemu a paní Janě narodila dcera Renáta a v r. 1966 syn Pavel. Městník Roztok a žalova "údras" přine-

Máchové krajiny
Vracím se k Máchové tiché krajině
s modravě vrdujícím Bezdězem
a tajemně zmluvným Kokořínem,
k Šumění borů i tlukotě dolině

Toulám se pod skalními Poklídkami
voňavě prokvetlou lučinou
s žlutodárně čirou Pšovkou,
v hlubokém písku mezi travinami

Zdravím tu čarovnou českou zemi,
záblesky jezera kraje
i jeho věčného Máje,
po tichosti zrozený dobrý den.

Jiří Bayer

Blízko Světlé n. S. je v lese malý pomníček, který připomíná, že na tom místě v roce 1912 měl první český skautský tábor prof. A. B. Svojsík. O údržbu místa se stará skautská rodina Plachých. --Skautskou činnost v tisku často komentuje jistý Jan Pečina z Velkého Týnce. --Třiceti českým skautským pracovníkům jako dar posíláme Obálku 1. dne s novou kanadskou známkou, která vyšla k 100. výročí založení skautského hnutí ve světě. --V Brně vzpomněli, že se tam před 102 lety narodil Milota Fanderlík, Velenův bratr. Pojmenovali po něm navíc ulici, ale v Hradci Králové, kde žil, je ticho po pěšině. Nic. --Jiří Stránský byl vodním skautem; napsal článek "Kdo nesjel Lužnici nebo alespoň Vltavu..". --7 českých skautských oddílů se účastnilo Světového skautského setkání v Anglii.

O SKAUTECH

ZNÁMKY KE SKAUTSKÉMU JUBILEU

Václav Havel

„Rád vzpomínám na dobu, kdy jsem se svým skautským oddílem také sjížděl řeku a prožíval podobná dobrodružství jako vy. Víím, co vše pro vás skauting znamená, a raduji se z toho, že jeho myšlenky jsou stále aktuální a oslovují mladé lidi. Skrze pestrý program, který skauting nabízí, získáváte dobré návyky pro život ve společnosti a svou další činnost ji prokazujete nezbytnou službu. Naše země také potřebuje.“

Olomouc/ Nejvyšší republikové skautské vyznamenání Řád Stříbrného vlka obdržel v sobotu olomoucký grafik, malíř, ilustrátor a publicista Ladislav Rusek přezdívaný Šaman. „Rusek je dvanáctým nositelem významného řádu. Předává se opravdu zřídka, jelikož jej smí nosit nejvýše dvanáct žijících skautů,“ uvedl Jan Pečina, skaut z Velkého Týnce. Nyní osmdesátiletý Rusek zakládal po válce skauting v Oseku nad Bečvou. (mam)

sl v č. 7-8 Jirkův článek "40 let roztockého muzea?", kde jsou podrobně popsány všechny problémy, které doba přinesla. Je tam zachycena i korespondence, kterou měl v r. 1996 s tehdejším českým ministrem kultury P. Tigridem. V pohřebním kázání podtrhla Th. Mgr. Jarmila Kučerová, farářka místního sboru čs. církve husitské, že Jiří Bayer měl sílu zápasit se zlem o dobro, s temnotou o světlo, se lží o vítězství pravdy, s neláskou o vítězství lásky. Pan starosta města, Martin Štífler, se ve svém rozloučení zmínil, že Jiří Bayer měl v sobě oheň aktivity, který jiní nemají, a který je "podmínkách reality strávuje až do té míry, že podlomí jejich zdraví. Br. Bayer zanechal na svém psacím stole nedokončený dopis, adresovaný "Všem věrným Čechům doma i v zahraničí", určený pro publikaci v "Kanadských Listech".

Miroslav Janeček-AKI.

aktualita

Studenti z Liberce letos ke kan.krajanům nepřiletí.-- V letecké havárii v Kambodži přišli o život 3 děti stavebního podnikatele z Brna Ivana Veselého; bylo jim 19, 20 a 21 let.--Alce Vera tabletky a gel jsou na všechny neduhy.--Během "Festivalu proti totalitě" v Praze byl promítán film o tragické smrti vých.Němce 8.8.1986 při pokusu o útěk do Rakouska u Petržalky. Osmáctiletý H.Tautz byl roztrhán "samostatně útočícími psy"/zkratka:SUP/. Byl 22 metrů od rakouského území.-- Jitka Janečková z Plzně napsala důkladnou studii o Janu Sladkém Kozinovi, bojovníkovi za práva Chodů.Byl popraven 28.11.1695.-- Plzeňský emeritní archivář PhDr.M.Bělohávek zemřel 28.9.2006. Bylo mu 82 let.--Proces blahořečení kardinála Josefa Berana začal ve Vatikánu v r.1998. Zklamáním mnohých bylo,když se v roce 2005 v soutěži o Největšího Čecha umístil na 141.místě.--Nejaktivnější čeští sociální demokraté ve Středočeském kraji jsou kolem Richarda Dolejša a senátora Jaromíra Jermáře. Z žen vyniká Miloslava Vlčková ze Štěchovic.--V soutěži nejlepších obecních zpravodajů je na předním místě "Hrušecké okénko".Měsíčník rediguje J.Rajchmanová.--Revue "Světlo"popsala,jak v r.45 u Krakova jistý major RA Siroténko zachránil seminaristu K.Wojtylu před deportací na Sibiř.-- Sympatická mnistryně školství Dana Kuchtová navštívila Univerzitu Pardubice. Rektorem je Jiří Málek. Škola má další-šestou fakultu:Fakultu zdravotnických studií.-- Svaz PTP /zkratka znamená:Pomocné technické prapory/ uspořádal setkání 1.5. na Strahově, pod heslem "Zrušte komunistickou stranu". Mluvil M.Topolánek a dr.N.Kavalířová. Předsedou Svazu je Vladimír Lopačuk.--Spolek Přátel Kunečnické hory má adresu:Sukova 1260, 530 02 Pardubice.--Vyšla významná kniha F.Dosoudila:"Kniha obětí nac.násilí a 2.světové války z okresu Pardubice/1938-1946",210 stran,180 fotografií.Obsahuje m.j. osudy Marty Exnarové,učitele J.Fol-

Malý portrét

Mezi osobnostmi, které byly loňského 28.října prezidentem republiky Václavem Klausem vyznamenány na Pražském hradě, stál tentokrát i katolický duchovní, prof. ThDr. Karel Skalický. Stalo se tak zejména v ocenění mimořádných zásluh během jeho dlouholetého působení na duchovním, vědeckém a veřejném poli v exilu.

Monsignore Karel Skalický (ročník 1934) je rodem Jihočechem z Hluboké nad Vltavou. Po odchodu z Československa v roce 1956 žil, studoval a pracoval v několika evropských zemích, především v Holandsku, předtím než byl povolán do Říma. Přednášel na Lateránské a Katolické univerzitě, redigoval teoretický časopis „Studie“, vydávaný Křesťanskou akademií, stal se členem redakční rady i autorem kulturně politického měsíčníku „Lisity“, který původně vycházel v Římě, po roce 1989 v Praze a nyní je vydáván v Olomouci.

V devadesátých letech se Karel Skalický vrátil do vlasti. Působil jako farář ve svém rodišti a ve funkci děkana se významně podílel na založení teologické fakulty při Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích.

Profesora Karla Skalického mám v dobré paměti z jeho nevšedních přednášek a osobitých příspěvků v diskusích na shromážděních exilového „Opus bonum“ v bavorském Franken, kam v hojném počtu přijížděli účastníci různých ideových orientací a náboženských vyznání z mnoha zemí. Při mém nedávném pobytu v jihočeské metropoli jsem profesora Skalického požádal o setkání, abych mu mohl hlásit k významnému závěru promne velmi pěkného přátelského přijetí a rozhovoru o společných přátelích mi daroval sličnou, útlou knížku „Jméno Boží“. Jak vyplývá z úvodu, věnoval ji památce svého otce a „příležitosti 50. výročí svého exodu v noci z 15. na 16. června 1956 z útlaku do svobody“. Knihu nedávno vydal Ing. Pavel Sejkora-Trinitas-Svitavy ve spolupráci s Křesťanskou akademií v Římě a tvoří ji několik zverbovaných příběhů ze Starého zákona, jakož i osobní vyznání vřelého autora k oslavě Boha a Božího jména.

Já nevím, čím to je, to není k pochopení: dostanem po čem toužíme, však nejsme spokojeni. Já nevím, čím to je, po čem to srdce žízni. O Bože, co musíš srdci dát, abys ho zbavil trýzní? Na to dí hlas Boží z nebe: Lidskému srdci jen Sebe...

Dagmar Vaněčková

Poslanci schválili vznik Ústavu pro studium totalitních režimů

Praha – Archivy dokumentující počínání bývalé komunistické tajné policie se více otevrou. Více než sedmáct let po listopadu 1989 kývli poslanci na vznik nového Ústavu pro studium totalitních režimů. Do jeho archivu v Praze se mají přestěhovat veškeré materiály bývalé StB, až už je spravuje ministerstvo vnitra nebo je mají zatím k dispozici tajné služby. „Cíle to zapadá do projektu Ověřená minulost, který jsme zahájili. Naším cílem je nímto jiné dát všechny archivy Státní bezpečnosti pod jednu střechu a to spolu nese i možnost, že osoby, které disponují negativním lustračním osvědčením a prověřkami, už v budoucnu takové doklady mít v rukou nebudou,“ pochvaluje si vznik nového ústavu ministr vnitra Ivan Langer z ODS. Podle bývalého ministra vnitra Františka Bublana z ČSSD může zákon ohrozit některé zahraniční agenty rozvědky. Pro nový ústav, který se má kromě zkoumání komunistické minulosti věnovat také období nacismu, zvedli ruku poslanci tří vládních stran a spolu s nimi i Miloš Melčák a Michal Pohanka. Proti byli komunisté, jinou formu protestu zvolili sociální demokraté. „Tobě není podoba společnosti, kterou bychom chtěli stavět, proto odcházíme,“ řekl krátce před závěrečným hlasováním jménem sociální demokracie místopředseda sněmovny Lubomír Zorálek.

Ústav budou mít pod palcem politici

Trochu překvapením bylo, že mnohem vášnivěji než komunisté proti ústavu, jehož obdoba je v Německu, v Polsku i na Slovensku, vystupovali sociální demokraté. „Bude to nový ústav marxismu – leninismu naruby,“ hřmál při projevu poslanec za ČSSD David Rath. Velké vášně levicových poslanců vzbuzovalo i to, že nejvyšším orgánem Ústavu pro studium totalitních režimů bude sedmičlenná rada, kterou bude volit Senát z kandidátů navržených Poslaneckou sněmovnou, prezidentem a občanskými sdruženími. To je podle opoziční levice zasahování do svobodné vědecké práce.

Komunisté chtěli zkoumat minulost až po Bílou Horu

Opozici našlo i to, že členy rady nesmějí být bývalí členové KSČ, či kandidáti členství. Snažili se marně zákon rozbiti pozměňovacími návrhy, aby pracoval v radě ústavu nesměli ani bývalí členové dalších stran bývalé Národní fronty. Komunistka Kateřina Konečná dokonce prosazovala, aby se nový ústav zabýval zkoumáním minulosti už od vlády Habsburků v 16. století.

„Zákon má podporu politických vězňů, už jenom kvůli tomu budu hlasovat pro zákon, z té diskuze je mi špatně,“ rozlobil se ve Sněmovně premiér Mirek Topolánek z ODS. Jeden z autorů návrhu zákona, senátor Jiří Liška z ODS, na rozdíl od levicových poslanců vyzdvihl to, že archivy StB budou vyňaty z přímé kontroly ministerstva vnitra, čímž se podle něho omezi možnost politického ovlivňování, co se zveřejní a co zůstane před veřejností uzavřené. Zákon původně počítal s tím, že nový ústav bude dokumentovat jen totalitu komunistickou, na příslušnou dobu nacistické okupace se poslanci dohodli až při dodatečných úpravách zákona. Ministru vnitra to přivítal. „Období nesvobody je stejné, až už bylo pod hákovým křížem, nebo pod rudou hvězdou se srpem a kladivem,“ řekl Ivan Langer.

Nová instituce

Co má dělat Ústav pro studium totalitních režimů

Bude dokumentovat komunistické a nacistické zločiny. Má zpřístupnit veřejnosti dokumenty o období komunistické totality. Bude řídit nový archiv bezpečnostních složek, ve kterém mají být na jediném místě soustředěny dokumenty všech složek bývalé Státní bezpečnosti (včetně materiálů rozvědky i vojenských tajných služeb). Má také zveřejňovat informace o době nesvobody, o činech i osudech jednotlivců, pořádat odborné konference a diskuse. Nejvyšším orgánem ústavu bude sedmičlenná rada volená Senátem. Členy rady nesmějí být bývalí členové komunistické strany

Josef Kopecký

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

I am proud to be a citizen of Canada, a land too wide for intolerance or narrow racism. I find where the prevailing wind is the wind of freedom. And for me like myself, the Commonwealth stands above all for brotherhood. We are all citizens of our city - The World.

Leonard W. Urquhart

1967 | 1967

CENTENNIAL ISSUE

V roce 1967, tedy před 40ti lety, slavila Kanada stoleté výročí Konfederace. Plánovaly se velkolepé oslavy po celé zemi od Atlantiku po Pacifik. Zlatým hřebem oslav měla být návštěva královny Alžběty II. Na její počest napsal Antonín Večeřa vynikající článek do největšího torontského deníku. Ten dal podnět majitelům krajské tiskárny Litera, pp.Jiřímu Hlubáčkovi a Josefu Kurišovi, že s několika obětavci se rozhodli vydat zvláštní číslo „Našich Hlasů“/jejich první číslo vyšlo 14.5.1955/, v němž by se zdůraznil kladný podíl Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusů při výstavbě této země ve všech oborech lidské činnosti. Číslo 21-22/515-516/neslo datum 27.5.1967, mělo barevnou obálku a 96 stran anglického textu. Mezi autory nejdůležitějších článků,byli m.j.:Josef kardinál Beran, Rudolf Fraštacký,Antonín Cekota,Jan Waldauf,Henry Weisbach,Karel Jeřábek,Melen Notzl,René Wellek a F.Třešňák. Přínos našich krajanů v obchodu a průmyslu byl zachycen na osmi stranách, s fotografiemi.Úkolu se ujal Mirko Janeček,který na všechny známé firmy poslal dotazník; výsledkem byl seznam od Tomáše Bati po M.Zlámala. Každý záznam obsahoval informaci,kdy dotyčný do Kanady přišel,kdy firmu otevřel,adresu,kolik lidí zaměstnává a jaké plány má v budoucnu. Kdo chtěl, mohl uvést i datum svého narození a místo narození. Naše centennialní publikace posloužila za příklad jiným etnickým skupinám,ale žádná z nich se kvalitou a rozsahem naší nevyrovnala.

Paul Robert Magocsi

THE PEOPLE FROM NOWHERE

AN ILLUSTRATED HISTORY OF CARPATHO-RUSYNS

Vyjírečná kniha v anglickém jazyku o Podkarpatských Rusínech. Má 120 stran a vyšla v Užhorodu díky daru p.S.Chepy z Toronta. Obj.:C-RRC,5304 Perry Hgway,Eris,PA.16509-3559,USA. Za US\$24,50.

Nové jsou autovlaky Praha-Košice a Praha-Poprad.--Ředitelem Muzea Podblanicka je Mgr.R.Cáder, Zámek č.1,258 01 Vlašim.--K výstavě v Praze vydala Společnost přátel P.Rusi brožuru "Dřevěné kostely karpatských Rusínů".Autoři:Anna Gajová/Kresby/ a Jiří Havel /fotografie/. TGM zásadně nazýval kraj Rusínsko.--70.000 lidí podepsalo petici "Zrušme komunisty!" a na návrh senátora Mejstříka a dalších 4 jeho druhů jedná nyní o návrhu Senát.-- Vyšla krásná mince k 650.výročí Karlova mostu.Mluvil kard.Vlk.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇÍ

Milan Paulů vydává pod patronací Asociace Čechů v Austrálii už 7 let měsíčník „Na Slovíčko“, obvykle 16 stran britského humoru a zajímavých zpráv. I kus historie. Adresa: 67 Billiluna St., Shailer Park, Qld. 4218. -- Zajímavým obsahem konkuruje „Věstník Sokola Sydney“, kde vyniká Bořek Šindler a kam dopisuje historik Stan Berton. -- Policie ve Splitu sdělila Praze, že se u nich skrývá podnikatel Tomáš Pitr a že je ochoten ho vydat. -- Ve spojení s očistným soudem Jana Bati se v českém tisku objevila řada článků o Patagonii, v jižním cípu Argentiny. Je tam prý krásně, jen některým by vadilo na 50 činných sopek. /Plán Bati trochu připomíná plán syna Mistra F. Bílka vybudovat „Svobodné Československo“ na neobydleném ostrově Gough v Atlantiku. -- Švédové půjčí Dáblu bibli ze stockholmského depozitáře do Prahy. Dojednal to M. Topolánek. ČR dostane digitální verzi, jinak bible váží 75 kg. -- V Horním Daruvaru oslavil „85“ významný krajský pracovník Adolf Hašpl. Předkové pocházeli z Koles a z Pohřebáčky ve vých. Čechách. Jinak je to dvojnásob vydavatele t.l. -- Mariko Parík, 61, se vrátil z Belgie do ČR a stal se majitelem pekárny Delta a Odkolek; chce je spojit pod názvem United Bakeries. -- Miroslav Havel, rodák z Držkovic u Žel. Brodu, vybudoval v irském Waterfordu úspěšnou sklárnu. Vyrábí hlavně broušené sklo. Žil tam od r. 1947. Oženil se s Irkou a měli 6 dětí. Je mu 85, ale je stále aktivní jako instruktor mladších. -- Většina německých zaoceánských dopravních lodí má české a slovenské posádky, hlavně důstojníky a navigátory. -- Matuš Beňovský /1746-1786/ byl slovenským vojákem, cestovatelem a králem Madagaskaru. /Jeho osudy připomínají život Jana „Eskymo“ Welzla ze Zábřeha n.M. /-- PhDr. Marek Havlíček, nar. 1978, se zabývá studiem burjatského šamanismu. 26.6.07 přednášel členům ČS. ústavu zahraničního v Praze. -- „Mosty“ měly článek dr. Jiřiny Šiklové o Pavlu Tigridovi /1917 Praha-2003 Paříž/ a o cínové desce, která byla nedávno v Paříži odhalena. -- V Austrálii žije Stan Vogt. Jeho otec měl textilní obchod v Zelenobranské ul. v Pardubicích. -- Máme životopis Martina Fleischmanna, nar. 29.3.1927 v K.Varech. Vychodil střední školu v Anglii a stal se profesorem elektrochemie na universitě v Southamptonu. Má 3 děti a 4 vnoučata. -- „Pozitivní Noviny“ měly interview se syrářským králem Milanem Vynálkem, který z Tasmanie přesídlil do ČR. -- Pardubický podnikatel Viktor Volf, který přes VKInvest v letech 94-95 od lidí vylákal 38 milionů korun, spáchal v Austrálii sebevraždu. Bylo mu 29 let. Jeho vdova se vrátila do Hradce se synem Reném. Otec Viktora sdělil v Mělníku novinářům, že o tragické smrti syna ví. -- Nové středisko Čechů v Rijece v Chorvatsku je chlubou města. Otevření se účastnil mj. dr. Z. Lyčka z MZV v Praze, který zařídil částečnou finanční pomoc při stavbě. -- Agentury, které v ČR slibují zprostředkování studia a prac. víza na N. Zélandě, podle M. Rothové, 26, neplní své sliby. Byla v Aucklandu zklamaná.

FRANTIŠEK TOUFAR

* 27. 1. 1904, Brtnice u Jihlavy
† 27. 9. 1993, Alicante, Španělsko

Prof. dr. František Toufar pocházel z vlastenecké rodiny. Od svého útlého mládí byl dlouholetým sokolským pracovníkem, politicky činným v Čs. straně národně socialistické ve Zlíně a členem české-britské společnosti. Jeho otec měl tradiční rodinnou výrobu okrasného nádobí. Měl dva bratry, z nichž jeden byl farářem, kterého komunisté umučili v žaláři. Druhý později pracoval v Napajedlech v Bařové podniku Fařa. Dr. Toufar po ukončení studií, která absolvoval na gymnasiu v Jihlavě a na Univerzitě Karlově v Praze, působil v okolí Zlína po historických památkách a své poznatky uveřejňoval v tamějším časopise „Zlín“.

Na univerzitě dosáhl tři doktorátů: filosofie, historie středověku a pedagogiky. Pracoval rovněž na ministerstvu školství jako školský inspektor.

Vr. 1939 po obsazení českých zemí německou nacistickou armádou zahájil odbojovou činnost proti Hitlerovi. Když mu však hrozilo zatčení, uprchl přes Maďarsko do Jugoslávie, kde našel ve Vukovaru vydávanou podporu pro svou odbojovou činnost v zahraničí. Vukovar byl tehdy sídlem Bařova podniku v Jugoslávii a několik tamějších vedoucích byli Češi. Když se ustavila v Londýně exilová vláda, odjel dr. Toufar přes severní Afriku do Anglie, kde působil ve službách československé vlády v zahraničí. Jeho spolupráce s anglickými úřady byla velmi ceněna.

Po návratu do osvobozené vlasti vr. 1945 působil jen krátce ve svém profesorském oboru. Když mu však zanedlouho po komunistickém puči hrozilo zatčení pro činnost prob režimu, znovu odešel již podruhé do exilu. Tentokrát nesel sám. Zorganizoval sedmnáctčlennou skupinu osob ohrožených zatčením a za dramatických okolností je převezl nedaleko Chebu do západního Německa. Byla mezi nimi řada významných osobností, především bývalí zahraniční vojáci, jako generál Antonín Hasal - Nymborský s rodinou, dále generál dr. Mikuláš Ferjenčík s manželkou. Ve skupině se nacházela také paní Horová se svým čtyřletým synkem Ondrkem, manželka známého protikomunistického bojovníka poslance Oty Hory. Přechod této skupiny do zahraničního odboje by byl vhodným námětem pro film.

Dr. F. Toufar se po šťastném přechodu hranice dostal do Frankfurtu nad Mohanem, kde krátce dobu působil na britském konzulátu. Zanedlouho emigroval do Anglie. Ustádl se v Londýně, kde přednášel na londýnské univerzitě. Utned se zapojil do krajské činnosti. Po několika letech byl starostou londýnského Sokola, zástupcem sokolské jednoty v Evropském okruhu a ve výboru Ústředí čs. sokolstva v zahraničí.

V Londýně působil dr. Toufar až do svého onemocnění. Když byl postižen srdečním záchvatem, přinutilo jej to hledat vhodnější podmínky. Přesídlil do Španělska (1970), ustádl se v Rebolladu, poblíž města Alicante. Tam nelenil a stal se novínářem, dopisoval do anglických časopisů, psal převážně o historických pozoruhodnostech. Vedl čistou korespondenci s mnoha svými krajanmi-exulanty, roztroušenými po mnoha zemích svobodného světa. Přiležitostně pomáhal nově přicházejícím českým a slovenským uprchlíkům nalézt byty a zaměstnání, byl také jejich častým důvěčníkem ve styku se španělskými úřady.

Podvkráte za svého pobytu ve Španělsku vážně onemocněl, v r. 1984 - to mu bylo osmdesát let - utrpěl druhý srdeční infarkt a o tři roky později krvácení do mozku.

Přesto se dožil návratu svobody a demokracie do vlasti, kterou nikdy nepřestal milovat. Bohužel vážná nemoc mu nedovolovala, aby mohl po více jak čtyřicetiletém pobytu v exilu navštívit svoji vlast. Zemřel ve věku 89 let a osm měsíců.

POSLEDNÍ POET

Kupuji či vyměňuji pohlednice
/namky, bankovky, dopisnice,
nuncie aid s celým světem/
J. K.H. 50724 Dětenice 23. ČR

KAZASASASASASASASASASASASAS

Svět má od nynějška sedm nových
divů

Novými sedmi divy světa se staly Velká čínská zeď, jordánské skalní město Petra, socha Krista Spasitele v Brazílii, posvátná pevnost Inků Machu Picchu v Peru, pyramida v chrámovém městě Chichén Itzá na mexickém Yucatánu, římské Koloseum a indické mauzóleum Tádžmahal. Výsledky ankety, ve které hlasovalo přibližně 100 milionů lidí z celého světa prostřednictvím internetu a krátkých textových zpráv na mobilních telefonech, byly dnes večer vyhlášeny v Lisabonu. Anketu zorganizoval Kanadán Bernard Weber.

NASÍ V USA

K článku o koláčích: Podle sčítání v roce 1990 uvedlo 282.562 Texanů české předky. Ve skutečnosti se počet našich krajanů blíží jednomu milionu. Do vzniku ČSR byli uváděni jako přistěhovalci z Rakouska. -- Rev. A. Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375, USA vydává kat. list "Zvon". -- Hradecká firma PETROF zastavila prodej klavírů do USA. Šéfka firmy Zuzana Ceralová-Petrofová chce ročně dodat na světový trh 6.000 klavírů a připravuje novou strategii pro americký trh. -- Amy K. Kubátová a p. Christian Castin budou oddáni v Little Rock, Arkansas v prosinci t.r. -- Na jaře roku 1940 i Václav Majer se v Budapešti cestou do čs. armády na Středním východě vydával za Poláka a psal se jako Majer-ski, aby ho Maďari pustili z vězení na francouzský konzulát. Podobně pplk. Klapálek byl Klapalski. Václav Majer odešel do exilu v r. 1948 a ženel v College Parku, MD, 25. ledna 1972. Přátelé na něho nezapomínají. -- Známa herečka Věra Peters-Fusková oslavila své 75. narozeniny v Olomouci. Prof. Rudolf Krejčí z Fairbanks, Alaska, přednášel v Brně o TG-1. -- Zdatná jezdkyňe Petra Janečková má novou adresu: 2118 Wilshire Blvd., Santa Monica, CA. 90403-5784. Je slovenského původu. -- Podle Jindřicha Marka mohli Američané snadno dobýt Prahu. Podnětný článek přinesl texaský "Hospodář". -- U. of Michigan měl přednášky o Kopernikovi. Byl tam i dnešní polský prezident. -- "Library of Jiřina Fuchs" byla s pompou otevřena 25.8.2007. -- Předseda SVU, prof. Karel F. Raška, nám sdělil, že 24. Světový kongres SVU bude v Ružomberoku od 8. do 14. září 2008. -- 68. Moravský Den bude v Chicagu 23.9.2007. Ne ve středu města, ale v Union Hall No. 150, 6200 W. Joliet Rd., Country-side, IL. -- Am. prezident Bush podepsal zákon, který české občany přibližuje k cestování bez víza do USA. V podobné situaci je i Estonsko. -- Časlavský rodák Miloš Forman oslavil v Hollywoodu své 75. narozeniny. -- Košický rodák Waldemar Matuška oslavil na Floridě "75". Zůstal v USA v r. 1986, začal od nuly a jeho manželka Olga Blechová živila rodinu v realitách. Po Václaváku se s ní procházel zas až v r. 2004. -- Int. R. Wallenberg Foundation má adresu: 34 East 67 St., 2nd floor, New York, NY 10021, USA. -- Památník "Obětem komunismu" byl 12.6. odhalen ve Washingtonu, DC. Jako čestný host mluvil prezident G.W. Bush, ale hlavním řečníkem byl kongresman maďarského původu Tom Lantos, který přežil holocaust. Z ČR přiletěl senátor M. Mejstřík, který si vzal za úkol dosáhnout zákazu komunistické strany v ČR. -- S. Maršík z Clevelandu, OH. přednášel v evang. kostele v Pelhřimově na téma "Příchod Českých Bratří do Ameriky". -- V Czech Cultural Centre /1601-49th St., Gulfport, FL. 33707-4340, USA/ je aktivní Jiří /George/ Frydrych. -- J. Vecka-Pupal z Conifer, CO. napsal knížku "Tulák Welzl z pohledu trampa", 200 stran. -- Pietní vzpomínka uhrobky A. Čermáka na Bohemian National Cemetery, 5255 N. Pulaski Rd., v Chicagu byla 30.6. Byl tam i pražský primátor Bém a současný starosta Chicaga Richard Daley.

* Dvaatřicetiletý hokejový brankář Dominik Hašek pokračuje v kariéře. Legendární český gólmán, vůdce Stanley Cupu, majitel zlaté medaile ze zimních olympijských her v Naganu a držitel řady individuálních ocenění se v Detroitu domluvil na nové smlouvě.

Měsíčník moravského humoru
„TRNKY-BRŇKY“
Box 55, 763 12 Vuzovice, ČR

Roční předplatné US\$ 26,- 40
Lze poslat i 22 m. „KL“

KOLÁČE DOBÝVAJÍ AMERIKU

Koláče, tradiční české pečivo s název, který je pro Američany exotický, expandují mimo Texas. Přistěhovalci z Čech a Moravy začali v Texasu pět koláčů před více jak 100 lety. John a Jerri Banksovi nyní doufají, že se svými pekařstvími - kavárnami Kolache Factory navážou na tradici.

KOLÁČOVÁ SÍŤ. Firma, která měla 14 prodejen v Houstonu, začala expandovat přede dvěma lety, kdy přidala franšizová pekařství - kavárny v Indianapolis, St. Louis, Phoenixu a Louisville. Letos v létě otevírá obchodní místa v Denveru a texaském McAllen (v údolí Rio Grande) a do konce roku v Cincinnati, Washingtonu, Atlantě, San Antoniu, Minneapolisu/St. Paulu a ve floridské Tampě.

Banks má ambiciózní cíl: do roku 2008 vytvořit síť 200 pekařství-kaváren po celých Spojených státech.

Firma rozesílá pečivo do řady států USA. Koláče upeče, zmrazí, zabalí a expresně, týž den, expeduje.

Podle Bankse jsou klíči k popularitě produktu jak jeho chuť, tak snadná transportovatelnost. Američané oceňují, že koláče se jedí snadno a jejich obsah nešpiní oděv. Lze si je vzít, zakousnout se a jít.

ŠLO TO ZTUHA. Bankse a jeho manželku napadlo prodávat koláče v roce 1982. Hledali obchod, ve kterém by mohli začít podnikat, a všimli si zrušené prodejny koláčů v Houstonu. Přestože nemají české předky, rozhodli se, že se budou živit prodejem tohoto pečiva. Banks měl zkušenost z práce pro texaskou pekařskou firmu Baird's a jeho žena prací z finančnictví.

Otevření prvního obchodu představovalo investici 7000 dolarů, ale podnikání bylo obtížné.

DOBROU CHUŤ. Kolache Factory nabízí klientům moderní variaci pečiva, které se před staletími zrodilo ve východní Evropě, uvádějí internetové stránky firmy (www.kolachefactory.com). „Kolaches“ mají dvě desítky náplní. V pekařství-kavárnách Kolache Factory si klienti mohou dát také kávu a šálu jiného pečiva, včetně croissantů a jablčného závynu.

Firma Kolache Factory propaguje koláče jako „ideální jídlo v jakoukoli dobu“, a nabízí proto klientům koláče snídaně, obědové i svačkové. A protože je lze rozpéct v troubě, lidé je prý často žádají i na večeri.

Největší popularitě se těší „kolaches“ plněné klobásou a sýrem. Lidem, kteří drží dietu, doporučuje firma koláče plněné citronem a jiným ovocem.

Poznamenejme, že jistá medonadizace koláčů jsou zřejmé z toho, že jako „kolache“ měšice firma v červenci doporučovala koláč s klobásou, sýrem, chilli a hotiči.

A ceny? Například koláč s klobásou stojí 79 centů, tučet 8,53 dolaru; ovocný koláč 89 centů, tučet 9,61 dolaru. Nejdražší je koláč s klobásou a sýrem; jeho cena činí 1,81 dolaru, za tučet se platí 19,55 dolaru.

O mezinárodní expanzi zatím firma Kolache Factory nehovoří. Její přírůstek na český trh a soubor s našimi pravými koláči by byly pikantní.

KAREL JEZEK